

Iva Adamcová

Otrokovice 2015

přepis besedy konané dne 27.11.

Iva Adamcová – Otrokovice 27. 11. 2015

Chci poděkovat Janičce Máčovské za písničku. Ano, zpívala o pokoře. A víte, co je zajímavé? Včera jsem balila na cestu sem z vámi, těšila jsem se.... a byla jsem připravovaná celý týden – vždy to tak je, chodí nové informace – a říkala jsem si: Jak asi začnu? A přišlo mi: „óóó, Otrokovice. To je to správné jméno pro místo, kde se zbavíte svého otroctví.“

A pak jsem si říkala: „To je hovadina, to jim neřeknu.“ Jenže se stala zvláštní věc, já jsem o tom totiž mluvit musela. Mám kamarádku, která je napůl básník a ona mi dnes psala sen, který měla dnes v noci. Tak jí odpovídám: „Poslyš, jsem dnes na cestě do Otrokovic.“ A přišla SMS: „óóó, Otrokovice. Jak příhodné jméno! Jaký jsme otroci!“ ... tak jsem vám to říct musela.

Ano, otroci. Byli jste otroci hmoty. A skutečně byli jste otroci, tak dlouhou dobu, dokud ta planeta letí. A letí až po tuto dobu. Od začátku, kdy jste se ponořili jako duch pod její hmotu jako pod matku, která vám měla uspořádat celé vaše osudy, které následovaly život po životě. Ať jste byli kameny, ať jste byli rostlinami, ať jste byli zvířaty. A dodnes jste byli zvířaty, to mi věřte. Protože dokud má lidské tělo své odpory, tak útočí, aniž by o tom vědělo. A domáhá se svých práv. A chce být lepší v očích druhých a myslí si, že vůlí své hmoty člověka něco udělá. Abyste došli po všech těch zkušenostech k tomu, že to tak není.

A teď nastala právě ta doba, kdy je to poprvé umožněno. A vždy, když má přijít nový pohled, tak hmotě Ivě začne být špatně – a tento týden mi bylo špatně. Bylo mi špatně z toho důvodu, že se do mě zasunula obrovská energie – v noci se otevřel kanál a ponořila se velice silná, obrovská zář. A já jsem věděla, že když si pár dní tohle protrpím – a věřte mi, srdce mi skoro vyskočilo z hrudníku, vždy mi to skáče dovnitř a ven – tak vím, že se budou dít zvláštní věci. A vždy je to velmi hodnotný vstup.

Začalo to už v úterý, kdy mi Iva Lamková, která teď zařizuje nový kalendář napsala: „Ivanko, víš, já bych potřebovala pro ten kalendář úvodní slovo...“ A teď – já špinavá, v laborce, kdybyste viděli můj plášť..., a teď jak lítám nahoru a dolů, protože odbíhám od práce a různě řeším telefony, do toho babička, do toho jiné věci, záležitosti s přednáškami – a do toho ty noční klepy, kdy to DNA se musí vlastně odečíst a správně pochopit... Tak jsem si říkala: „Tak teď mám prostoj 15 minut, než se mi vyvaří pacient (Lucka mi vždy říkala, že lidojeduju) ... a teď jsem si říkala: „co já tam napíšu???“

A najednou to teklo. Tekly neuvěřitelné věci. Budete to mít vše napsané v kalendáři, ale dnes vám řeknu to podstatné. Pamatujte si – jste tu ponořeni velmi dlouhou dobu. Ale vaše skutečná podstata je úžasný klid a mír, který jste v sobě vždy měli, i když jste to nevěděli. A ponořili jste se do programu hmoty planety, která v tom programu měla hodně bouřlivá období, týkající se jakéhokoliv schodu, který jste kdy žili. Vždy jste si připadali jako hmota. Právě proto, že ta hmota hrála program, ve kterém jste jeli. A nevěděli jste, že to nejste vy.

A teď pozor – když jste tady teď hodně dlouho, a vy moc dobře víte, že tu jste od vzniku vesmíru – tady, jak je ta kulička v tom středu... vypadá to jak nádherná slunečnice, která má svůj střed a z toho vidíte – tady ty vytečkované věci... My tady totiž nejsme sami. V tom vesmíru je mnoho planet, které vznikly při obalení a začátku třetí dimenze, což je tato hranice. A když se obalí všechny ty hmoty, tak na každou tuhle stranu, jak se vesmír rozpíná, vy skutečně letíte. Letíte tady velmi dlouho. A vyvíjíte se. A k tomu, abyste se vyvinuli až do stavu Boha, je zapotřebí časoprostorová křivka planety. To znamená čas a prostor ve hmotě, kdy tady na té planetě běháte. A věřte mi, že to je pouze vaše loď, kdy vaše vědomí se tady přesunovalo. V této době ale první ti, kteří byli obaleni hmotou, se dostanou až sem na kraj této hranice, ta planeta ale letí dál – ona přeletí. Letí automaticky svou hmotou do další dimenze.

Tahle vlnovka, která je tady po obvodu toho kruhu, ta zprostředkovává období, kdy se splňuje čas, kdy určité množství lidí, které zde žije (to je nejvyšší vývojová skupina na té planetě), pochopí, oč tu kráčí. Protože ne všichni, kteří mě poslouchají, ví, co jim chci skutečně říct. Proto je vždy v hladině kterékoliv planety, která se dostane na obvod této kružnice, vždy je v tom programu nastaven obrovský tlak. A ta hmota jen hraje. Proto vidíte, že je dobré, že hraje takový ten strach a všechny ty děje, které se tady odehrávají – a vy moc dobře víte, co se teď děje.

Vypadá to, že planeta skutečně je na prahu veliké dardy, která přichází. A teď vám musím vysvětlit, proč se to děje. A čím se ochráníte. A vy moc dobře víte, že buď na to budete mít, anebo nebudete mít. Ale vůbec o nic nejde. Toto divadlo, které zde nastavené, aby se dělo, je hotové. Planeta má svůj program, je to připravené. A děje se to vždy v této hranici.

A je to připravené proto, že po celou dobu, co jste tady žili ponoření v té hmotě jste si prohlíželi ten chaos a sledovali jste odpory, které dělalo vaše tělo. A přivlastňovali jste si je. A když jste si přivlastnili odpory těla, tak jste nevnímali klid – svou vlastní realitu. To božství, kterým vy jste. Mnozí už jste ho ale zažili. Po informacích, které jsem vám přinesla jste se zklidnili, a najednou se ve vás v noci začalo rozsvěcet světýlko za světýlkem. Vaše dopisy jsem četla. Všichni jste si zažili všechno, i strašení i různé stavy blaženosti, byť krátkodobé, to nevádí. To je vaše skutečná realita, to je ten klid nitra. Ta blaženost, která ve vás dlí, to jste vy sami. A vždy jste tím byli. Akorát jste na to zapomněli, protože jste se nechali strhnout tím divadlem hmoty, která hrála své děje a své hry.

Proto dnes – a věřte mi – hmota nikoho nevypustí dříve, až po skutečném nabytí všech zkušeností, se tzv. třídí zrno. To znamená, a víte, že to bylo nastavené, v Bibli se o tom píše. To není, protože by byl někdo špatný, nebo dobrý, někdo lepší, někdo horší – tak to není. Všichni jste jeden jediný Bůh, který přes hmotu sklízí zkušenosti. A teď jde o to, že tahle hladina je současně touto hladinou. A to divadlo bude dělat veliké bububu. Jestli dokážete přes tu hru, která se tady bude odehrávat, (protože procházíte hotovou ustálenou věcí), zachovat stav svého těla bez odporu. Pokud to dokážete – vidíte to? Tady ta červená hladina? Přes to divadlo, které se bude dít, zůstanete naplnění sami sebou, zůstanete klidní, nepodlehnete odporům, které vám to tělo tam nastavuje.

Anebo jestli podlehnete odporu a zůstanete hmotou. Vidíte? Třídění zrna znamená, že buď budete hmotou a oddělíte se od svého Božství, protože jste ještě nedozráli, abyste dokázali ustát to, co se tady děje a dít bude. Anebo jestli zachováte klid. Pamatujte si, oddělení vědomí, to je jediné, o co tady kráčí. Jediné, k čemu jsme se vlastně dostali na této hladině. Na té planetě, která poletí dál, se stane jediné: ta planeta poletí dál. A protože v páté dimenzi máme jiné vlastnosti, které by nemohli využívat lidé s vědomím 3D, protože by to zneužili. Tehdy skutečně hmota se zatáhne a lidé si dožijí – ti oddělení – své životy. Záleží na tom, jaká doba je v jejich programu DNA, protože se s tím už dopředu počítá. Vůbec o nic nejde. Je jedno, jestli je někdo v 5D nebo jestli je někdo ve 3D.

Všichni procházíte v současnosti tzv. vlnou 4D, neboli branou. Přišly k vám informace, které jsem vám přinesla, protože já jsem informační branou k tomu, co potřebujete pochopit. A je už dopředu dané, čemu porozumíte a čemu ne. Vůbec o nic nejde. V současnosti se tady od vás tedy chce, aby cokoli se událo, jste pochopili v klidu nitra a v míru. Tehdy nejste hmotou a hmota vám nemůže ublížit. Bůh totiž je vždy nad hmotou. Žádná hmota nikdy nedostřelila na žádné božství. Toto si potřebujete uvědomit. Kristus vám přinesl informace o nesmrtelnosti. Ano. Tady je skutečně pozice nesmrtelnosti, protože bez odporů se dožijete stavu, kdy strach vůbec nereaguje.

Je tu hodně lidí, kteří byli včera na FB (skupina Život podle učení Ivanky Adamcová na Facebooku) a viděli, co se dělo. Souvisí to i s vývojem, a proto vám o tom dnes budu vyprávět, je tu samozřejmě hodně lidí, kteří na FB ve skupině nejsou. Děly se neskutečné věci.

Za prvé přišlo toto poselství přes ten kalendář. A druhý den se mi ozvala Štěpánka z Belgie, že se mnou potřebuje mluvit – ve skupině na FB je teď mnoho ohlasů lidí, kteří vypadali, že už dávno pochopili, o co kráčí a měli velmi krásné a moudré příspěvky. A najednou tam někteří z nich sdílí videa, kdy se zvednutou pěstí se jde k hromadným meditacím bránit planetu. Že podlehli strachu – poryvu hmotného těla, který je tam nastavený.

Víte – ono, když ještě o nic nejde, tak lehce dodržíte stavy bez odporů hmoty. Ale když se začne něco dít, a čím silnější to je, pak vlastně začnete postupovat vibracemi, které najednou nemáte ještě zpracované. A teď přijde automaticky křeč toho vašeho hmotného těla – a ono zareaguje. A zareaguje samozřejmě jakýmkoli odporem, který vy nedokážete rozeznat. Pozor, mnoho lidí o nich ani neví – i smutek, to je také ještě odpor.

Teď mi psala jedna paní... před měsícem – že neví, co jí je. Že antibiotika nezabírají, že jí strašně bolí na hrudníku, potřebuje kašlat, šílený urputný kašel, a nikdo neví, doktoři nic nenajdou. A teď psala znova – že když si včera přečetla ten příspěvek, který jsem napsala na FB, tak se to najednou rozjelo. Strašně se jí ulevilo. Že zjistila, že vlastně její ego vyhlíželo ty děje, které se odehrávají na planetě. Že vlastně s nimi nesouhlasila. Ano. Je jediný Bůh pod jedinou hmotou planety. A tím Bohem jste vždycky vy. Vaše konkrétní jedna bytost. To si vůbec neuvědomujete.

Pamatujete si na kalendář tohoto roku? Jednotlivá prohlášení na každé čakře jsou vždy k zamyšlení. Máte si je přečíst a popřemýšlet o tom. To je totiž správný pohled z té které čakry, to znamená z té které úrovně, jaký máte mít. Když ho říkám já, tak to říká Božství, které žije ve hmotě, která nemá odpory – čisté Božství schované pod pláštěnku nějaké Ivy. Tehdy já neprosím. Já žádám sama sebe v tom druhém člověku. A pozor, ten druhý člověk v sobě má to samé Božství, co já, a to ví, co ten člověk v programu své hmoty pochopil a co ne. Takže se dějí přirozené věci. Také jste si mnozí mohli zjistit, že když někoho obejmou, že se mu třeba rozběhne obrovské čištění, nebo přijdou nějaké dramatické chvíle, což je dobře. Vy, co to umíte přijmout – ano, tam dojde k jistému vyčištění.

A teď si představte, že když dochází k těmto procesům... a vy tam mluvíte, tak stále ještě považujete tuto svou ohraničenou bytost. A říká se tam třeba na jedničce: „Já jsem ten, kdo jsem si zvolil všechny činy druhých lidí, já, Bůh, aby mi je udělali abych je uměl přijmout, jako dobré.“ To samé i situace. Ale pozor. Jestliže je jeden jediný Bůh pod jednou planetou, tak vy musíte souhlasit se všemi činy lidí na planetě. Což je teď, při současné situaci na světě, pro některé lidi hodně obtížné. Vy jste se sem jako Božství narodili – i do této situace, která se týká i celoplanetární situace.

A teď pozor – teď jsou tady tři hladiny: Hladina černé magie, která je obsazená božstvím, které se vtělilo do lidí, kteří prožívají útočnou černou magii. To jsou ti útočící. Ta obrovská vlna se teď vzedmula. Vidíte, že přišla z oblasti, která se týká náboženství a fanatického náboženství. To je velmi silný motiv. Ale je to zas Božství, které si zvolilo svou úroveň a musí si zahrát své vlastní činy, aniž by si uvědomovalo, že je jednou sklídí – bude ve fázi těch, na které bude útočeno. Za nějaký čas lidských osudů. Takže ti, co dnes jsou protihráči, jsou ti, kteří holdují vysílání lásky a meditacím nad celou planetou. Z pohledu Boha je to odpor k tomu, co se děje. Je to ten samý útok, ale jako je u černé magie vědomí, že útočím dobrovolně a vědomě, u bílé magie je nevědomý ten odpor.

Pamatujte si, žádná láska se nedá posílat. To je největší kravina, jakou jste kdy slyšeli a jaká vám byla podsunována. Láska je Bůh. A láska může jen vyzařovat z člověka, který žije pokoru. To znamená z Krista jakéhokoliv jména. Nic jiného láska není. A z pohledu Jednoty je tento meditační čin vytvářený a posílaný záměrně jenom představou. A je to zároveň nesouhlas s tím, co se děje, takže nepokora. Je to stav, kdy ten člověk zůstává uvězněn a je terčem té černé magie, která útočí. Takže tito lidé si myslí, že pomáhají, ale oni vlastně nevědomě přidávají tu druhou stranu odporu. Vždy, když má být úder a střet něčeho, tak musí být dvě strany – dobro a zlo. Je to dualitní stav 3D vědomí, neboli hmoty. Bílý mágové si myslí, jak pomáhají planetě. To šlo ještě do začátku roku 2013, ale to už pro některé z vás bylo vývojově také už náročné. Šlo to samozřejmě do konce minulého století. A teď už je vše jinak.

Vy moc dobře víte, že já jsem pokračovatel Tomášových. Některým lidem se zastavuje myšlení, říkají si: „Jak ona může být pokračovatel Tomášových, když nemedituje???“ Pamatujte si – já jsem vývojový pokračovatel Tomášových. Oni připravovali veliké množství lidí, kteří zažívali už ve svém stavu světlo a skutečně věci, které se tam

odehrávaly. Ony došly svých prvků, vidíte to, jak se tady ta naše planeta, která překračuje hranici 4D, tzn. překlopí se do 5D.

Ale na ní od počátku stvoření dlouhou dobu byly bytosti, které ještě se nemohly odloučit do vědomí Boha. Ale potom to začalo – jedna, dvě, tři ... bylo jich velmi málo, těch bytostí, které se dokázaly odpoutat. Ty tady byly ve stavu obalenosti jako první. A čím víc jsme se blížili k této hranici, tím jich bylo více. Procentuálně se zvyšoval počet lidí, i když stejně v tom celkovém měřítku populace jich bylo velmi málo. Teď je připraveno 8 %, aby se vypustilo do stavu Božství. A protože ta planeta jede dál, ten zbytek jí musí samozřejmě v nějakém určitém limitu opustit. Takže je v plánu jejich dožití v této fázi 3D. Pozor, někteří také mohou dožít ve stavu 5D v tomto období a znovu se do 5D narodit, i to je možné, ale ve velice malém procentu. Takže vidíte, že se můžete odpoutat jedině tím, že zachováte klid. Ať se před vámi ta hmota snaží sebevíc. A že vás bude hodně lákat a hodně strašit a hodně vám podsouvat věci. Teď se jakýkoli odpor skutečně okamžitě dostane zpět do rotace, protože planeta má jinou vibraci, je to velmi rychlé. A každý odpor se musí zopakovat.

Tento týden jsem zažila strašně úsměvnou věc. Budu vám jí vyprávět, je to taková prkotina – moje maminka. To je téma. Je velmi pečlivá, velmi čistotná, velmi starostlivá... Měly jsme narvanou bio–popelnicí až na okraj a znáte to – to už to tam pak štoucháte vším možným, aby se to upěchovalo, aby tam ještě bylo místo. V pondělí ráno nám jí vyváží v 6 hodin ráno, což mi dělá strašně dobře, protože mě vzbudí ten rachot těch lidí. Vidíte? Neběduju, že to rachotí, ale říkám si: „Jé, to je krásné. Oni už pracují a já ještě ležím v posteli.“ Já to miluju, v pondělí můžu vstávat až v 8 hodin, to je super. Vychrochtám si tu hodinu blaženosti. A ta moje maminka... já vždy tu popelnicí vynáším v neděli odpoledne před vrátka. A maminka, když nemá co dělat, tak horečně vymýšlí nějaké činnosti. Vyběhla už dopoledne, vytlačila tu popelnicí, přišla ke mně do kuchyně a říká: „Já jsem teď vytlačila popelnicí.“ Já: „Proč jsi to dělala už teď?“ Já bych to udělala odpoledne, vždycky to tak dělám.“ Maminka: „Nenene, já jsem se bála, že na to zapomeneme, to by byla katastrofa.“ Říkám: „Mami, jaká katastrofa? Hele, stejně napadly 2 cm sněhu, už nemůžeš ani hrabat....“ „To byla legrace. Druhý den, když vyvezli tu popelnicí, tak maminka přitáhla tu popelnicí zpátky mezi ty druhé dvě. Otevřela jí a zjistila, že polovina popelnice není vyvezená. Ono to zmrzlo a zůstalo to tam. Vždycky to musí dojít k opakování. Vy jste ti, co to tvoří. S tím už se zkrátka počítá, to je ve hře té hmoty. Vy si nedovedete představit, co všechno se tady děje, to je neskutečné. A teď si představte, co se dělo včera – teď se vrátím se k tomu FB.

Když mi volala ta Štěpánka, tak jsem věděla, že si dělá starosti, co ti lidé tam zažívají. Ti, kteří už byli vědomí a najednou posílají takové věci, říká: „Ivi, mám ještě je nějakým způsobem narovnávat? Já vím, že vše je správné tak, jak to má být. Ale vysvětluj jim to. To víš, strach je silný, oni za to nemohou...“ Já říkám: „Štěpí, s rozumem, zlatou střední cestou. Trošku to tam narovnej, ale netlač moc na pilu, tam by zase byl velký odpor.“

A pak jsme s tou Štěpánkou se tak zakecaly, a tak jsem se nachechtaly, vyprávěla mi nádhernou věc... Já jsem tam byla v červenci a ona měla tenkrát asi rok a půl starou

holčičku, krásnou holku, mají třetí dítě, Polin. Ještě nemluvila, když jsem tam byla. Měla jsem jí párkrát na ruce, připomínala mi Petrušku, takovým tím zasněným a trochu jakoby smutným pohledem. Taková byla i Péťa, pozorovala, vážná byla... to bylo, jako když držíte své vlastní dítě. Nádherná holka. A teď – já jsem tam byla v červenci, to je skoro půl roku. A minulý týden Fejta posílal fotky. 17. 11. jsme se sešli ve Staré Boleslavi s pár lidmi – bylo to moc hezké, šli jsme se i projít... a on poslal fotky, když jsme se fotili na židovském hřbitově. Poslal i fotku, kde jsme byli asi čtyři a Štěpánka říká: „Představ si – ta malá, když viděla tu fotku...“ – to dítě si mě pamatuje, tyhle děti znají program, ještě je moc malinká – „...takhle do tebe píchla tím prstíčkem a řekla: „Kočka moje...“ Takže my jsme se fakt chechtaly.

Pak jsem šla spát a najednou se rozsvítilo – obrovský tlak a dovnitř se něco zasunulo, zastavilo se mi to u srdce. Ráno jsem se vzbudila – stále to ještě cítím, to je ten, který tady na vás dnes mluví. Ale hlavně – já jsem věděla, že až rozvezu ráno práci, že musím jít k počítači a musím napsat prohlášení – jedno z posledních, které tam uveřejním. Protože vy už musíte sami. Dva roky jsem intenzivně přednášela. Další 2 roky dovysvětlovala, už jsem si myslela, že nebudu muset. Ale nemohla jsem vás opustit, když jste potřebovali dovysvětlit věci, kterým jste nerozuměli. No tak jo, tak jo – tak další dva roky. Ale teď už se brána zavřela tento rok. Už je dokonce i zaplombovaná. Takže teď už se musíte rozhodovat sami. Už to v sobě máte, vy si jenom nevěříte. Spousta lidí by po mě chtělo: „mám odejít od manžela? Nebo u něj mám zůstat?“ říkám: „To se musíte rozhodnout vy, jako to není můj – to je váš egoismus, který chcete změnit v pokoru. A je to vaše zkušenost. A pamatujte si – nic není špatně. každé vaše rozhodnutí je dobré. A už je dopředu stanovené, když jste se narodili, jak se rozhodnete. Protože všechny zkušenosti jste potřebovali žít. To nejde nic ošulit.“

A teď – já, Iva, která nemá vůbec buňky pro počítač. A teď to přišlo, a já jsem věděla, že vám musím nakreslit tenhle obrázek. Tak jsem ho doma nakreslila a okopírovala jsem ho a teď jsem si říkala: „No jo, ale jak se to dělá? Na ten FB to tam dát?“ Zjistila, že se to dá nahrát. Tak jsem si to musela poslat do druhého počítače, a tam jsem zjistila, že to nejde nahrát, že ten kopírovaný je moc malý. A teď pozor – musíte zachovat klid a pokoru. Když zachováte klid a pokoru – tady je celá kartotéka planety. Nedávno jsem někde říkala, že vy nebudete muset jednou ani číst, všechny informace najdete v sobě. A už dnes se to děje lidem, kteří mě poslouchají. Neděje se to, když oni sami by chtěli něco vědět. Ale když druhý vedle nich přijde a řekne: „hele, nevíš tohle?“ Tak z toho člověka, který to nikdy předtím nezjišťoval, najednou plynou odpovědi. Protože tady už nemá svůj vlastní zájem, vy jste obrovskou studnicí moudrosti pro ty druhé lidi. Ale musíte být úplně nestranní, jenom studna. Kdybyste jako ten jedinec měl jakýkoli svůj záměr, jste v pr****. Protože se tam vůbec do těch informací nedohrabeté. Zkrátka je to naše, je to naše. Pamatujte si, že hmota je jediná. Když já píšu s nějakým úmyslem nějaké info dát, tak ten, kdo by to neměl slyšet – ta hmota to ví. Ví to všechny hmoty podvědomě. Ten satan to ví. A on zná míru toho člověka. A včera se stala neskutečná věc. Ale neskutečná.

Já jsem tam napsala to prohlášení. Dokonce se mi podařilo na stole vyfotit ten obrázek, horko těžko, to bylo dlouho, to byla hodina a půl, než jsem to dostala zpátky Pak jsem

to zas nemohla v té knihovně najít, jenom hodinu jsem hledala, kam jsem to uložila, to bylo hrozný. Ale zpocená jak myš, ten Bůh mě k tomu dovedl, říkala jsem si: „Dobrý, klid, klid, klid... ticho, ticho. Jestli to tam mám vložit, tak to tam vložím.“ Úplně jsem to vlastně odřízla, takže to nakonec dobře dopadlo. Sice teda s odřenými zády, protože ono se to tam nenahrálo, tak jsem tam ten obrázek vložila jako svůj vlastní příspěvek na své vlastní povídání. Nakonec mi tady pomohl Jura, který to pak nějak zkopíroval, ofotil a vložil to tam celé. Obrovsky krásné úlevné věci. Ano, to Božství vědělo, že tito lidé, kteří jsou na hraně spadnout sem nebo tam, to potřebují. To neměla Iva v úmyslu. Kdybych já měla pocit, že vás zachraňuju, tak budu bílým mágem. Mě to je skutečně šumafuk. Vidíte, jak vás miluju? Mě je fuk, co s vámi bude. To je láska. Vy už to totiž máte natavené ve svém těle. Tohle potřebujete pochopit.

A teď si představte, že jedna jediná buněčka tam najednou začala běsnit: „Já se strašně bojím. Kdyby to ta Iva tam nenapsala...“ A teď ti všichni tam byli úžasní, jaké jí dávali rady: „Neboj, to zvládneš, tak si to přečti ještě jednou“. A ona tam napsala: „Už jsem to četla pětkrát s velkým strachem.“ Slyšíte to? A já potom, když jsem se to dozvěděla já jsem se u toho počítače fakt řehtala. Ne tomu, že ta žena měla strach. Ale tomu, jak je to všechno dobře. Teď dobře poslouchajte, co se dělo: ten Satan moc dobře věděl, že tato žena XY má v sobě určitou sílu míry odporů, že to nepochopí. Tak na ní hodil obrovský strach. Satan, to znamená vládce hmoty, hmotného těla, hodí ten strach proto, že o vás nechce přijít. Jemu se líbí, že vidíte to, co se děje v té hře toho života. Protože ta hra, která tam dělá nějaký ohromnosti, se kterými vy nesouhlasíte – on nesouhlasí – vám odvrhne pohled od skutečnosti vašeho tichého a blaženého nitra. On se nechce vzdát té ženy. Když jsem se pak dostala k počítači, tak jsem všechny pochválila.

Říkám: „Stoprocentně jste všichni hráli správnou roli. Nezapomeňte, že vše je dobré. Vy všichni, kteří jste tady byli, jste byli úžasní a starali jste se o ní svými příspěvky. Báječné. Ale i ona byla dokonalá. Ona je skutečně úplně učebnicovým příkladem toho, jak reaguje hmota a jak vy nevíte, co se tady děje. A napsala jsem jí: „Vy se nebojte, nic to není. Ještě není všechno ztracené, protože cituji vás: Četla jsem pětkrát s velkým strachem.“ Jestliže čtete pětkrát s velkým strachem – i jednou, i stokrát – to je jedno kolikrát, tak nečtete. Vy vůbec nevíte, co tam je napsané, protože se jenom bojíte. Napsala jsem jí: Prosím vás, pokud se dokážete co nejvíce uklidnit, znova si sedněte před ten text a pomalu čtete. Můžete se k němu vracet. Snažte se přehlížet tu deku toho strachu, co na vás hází to vaše tělo. Protože ono se o vás nechce podělit s tou vaší skutečnou realitou Boha. A teprve až když se zklidníte, tak teprve pochopíte, o čem píšu. A vlastně zjistíte, že není čeho se bát. Že vám vysvětluji, jakým systémem se dá ochránit jedinec a já může ochránit i svou rodinu. Když se budete o něco bát, dáváte skutečně start novým podobným věcem, abyste se znovu bála – tedy dramatickým okolnostem. Vy už to totiž máte nastavené v DNA, už se s tím počítá. Vy přece už dnes víte, že vše je nastavené. Ano, všechny programy jsou tady a vaše Božství předpokládá, co v které době – jak se vynořujete z hmoty – dokážete pochopit, a co ne. To znamená, že i vaše jednotlivé reakce tudíž není žádné špatné rozhodnutí. To si jenom opakuje vaše tělo, když se přikloníte do jeho fáze. A toto je důležité vnímat. A naopak – když odevzdáte své blízké i sami sebe do Božích rukou, nepodvolíte se odporu hmotného

těla, nepřijmete si ty odpory, které vám tam to tělo hodí, jako že jsou vaše a nezareagujete, tehdy jste vysvobozeni. Od všech komplikací. Jděte krok za krokem.

Zkuste si představit, – já jsem informátor. Což je důležitá věc a samozřejmě v osudu Ivy – této schránky – bylo nastaveno, že vám má přinést veliké informace. A protože to není zadarmo, mít tuto roli, jako každý z nás hraje svoji – tak bylo nastaveno, že musím projít v přijetí všeho, co se kolem mě bude dít. A věřte mi, že každý informativní krok je vykoupený mým přijetím. Ale samozřejmě osud planety počítal i s tím, že ten tunel tady musí být vytvořený, takže se počítalo s tím, že Iva to skutečně zvládne. A Iva skutečně přijímá všechny věci, které se dějí.

Já jsem tu teď měla mého muže, bylo to velmi krásné setkání. Pozor – krásné – bez jediného odporu. Přestože najednou hra našich hmotných těl dělala zvláštní věci. Najednou se můj muž se přestal hýbat, najednou špatně chodil, vypadalo to v jednu chvíli, že skutečně buď tam dochází k nějakým dementním změnám, anebo třeba i začínající Alzheimer? Ale my jsme se tomu řehtali, věřte, že jsme se tomu řehtali, to byla taková hra... Dřív, možná ještě před takovými 20ti, 30ti lety bych byla možná aspoň trochu vyděšená – jako co se děje... teď ne. „Amíci“, ti sednou do auta, i když jednou jen 300 m do McDonaldu. A můj muž, protože tu teď dva roky nebyl, tak já to nezjistila, vůbec vás to nenapadne. A teď to proběhlo a najednou přišel a on nikdy nebyl na sport... Ale on by zase kvůli mně udělal cokoli, takže když jsem zavelela, že půjdeme na procházku, na výlet, tak šel. Ale šel takhle stylem tak jako... já jsem tedy cupitala taky, a pak když tímhle stylem vyšel až na Sukoslav... on je báječný, nemá skutečně žádné odpory, on by pro mě udělal cokoliv – tak jsem si říkala – ne, tohle já mu dělat nemůžu.

Zažívali jsme tak nečekané záležitosti – když jsme se vraceli třeba z kávy, a já jsem záměrně zvolila delší trasu, a za kopcem pak bylo naše auto. A on poznal na začátku té ulice, že tam to auto je a říkal: „Jé já vím, tam nahoře už máme kolo.“ Dřív bych byla vykulená, teď jsem se začala smát, protože on udělal takový vyděšený výraz, říkal: „Co jsem to řekl?“ Pamatujte si, to dělá vaše hmota sama. Ona vám podstrkává i jiná slova, i jiné věci, abyste fakt byli vyděšení. Jenže já jsem se začala smát a říkám: „Ty máš mrtvici.“ A on se začal řehtat a říká: „Pravý přední, ale to už zachraňuju.“ A teď jsme se tam řehtali. Ale fakt jsme museli dojít do bodu, že jsme si sedli a my jsme se skutečně před jeho odjezdem rozloučili. I s tím, že třeba už se nikdy nevidíme. Kdybych odporovala v této věci, už se nedozvíte víc informací. Vidíte, jak se posunujete do svého Božství přes cokoli, co se děje. Žádný smutek, nic. Ono se to vůbec nemusí stát, ale potom zjistíte, že i kdyby se to stalo, tak skutečně to s vámi nehýbe. Protože vy jste šli ten čas, který jste s tím člověkem měli jít. A pozor, vše je naplánované do nejjemnějších okamžiků, aby vám tam záměrně ta hmota předkládala souvislosti.

Můj muž třeba jí všechno, ale nemá rád kuře na kosti – takový ty šlachy a kostičky – což já tedy miluju, což je super, protože z jeho talíře mu to pak kradu a okusuju. Ale on že ne. Byli jsme pozvaní na hostinu, týden před tím, než odjel. Pozor, ti lidé vědí, že to nejlí. Ale teď jako když to někdo vygumuje. Měli předkrm a já nevím co, aperitiv a vrchol bylo, že se najednou otevřely dveře a přišla obrovská mísa pečených kuřecích křídel. A pozor – zpětně: před 6ti lety jsem si jednou v kuchyni – víte jak je to rozvrstvené ten

děj – v kuchyni jsem si z něj dělala legraci a říkám: „Pojď, upečeme si kuře, vždyť ho jíš, kuřecí maso jíš, tak si ochroupeš kostičku, to nic není, to uvidíš, to se ti zalíbí.“ A on, a ne a ne ... tak říkám: „tak ne.“ Tak jsme dožertovali a já jsem se pak šla sprchovat a jak sedím v té sprše, tak se mi najednou otevřela hlava a slyšela jsem: Až jednou okouše ty kosti, tak už zemře, to už bude bez odporu. Tam už nebude nic. A teď najednou nám přinesli ty kuřecí křídla – hele, on si ještě přidal! Teď vám všechno skáče do té hlavy, jak ta hmota chce, abyste se vyděsili – jééé, on ti zemře, on ti zemře... Říkám: „No tak jo. Když je to moje vůle Boha, jeho taky, tak co jiného nám zbývá.“ A my jsme se fakt krásně rozloučili, když odjížděl, tak jsem ho objímala před domem u toho auta a říkám mu: "Drž se" A on: "Ty taky, ale neboj, já se o tebe nebojím a ty taky ne" To bylo něco tak krásného. Tady zjistíte, že vás neporazí vůbec nic.

Tady taky, včera na tom FB, ta paní mi poté mé odpovědi napsala: "Ivanko, vy jste měla pravdu. Já vám strašně děkuji, protože už jsem to četla teď několikrát. a po každém tom přečtení to chápu jinak a jinak." Ona možná si to přečte a zjistí, že na tom není nic děsivého.

To, co ta vaše hmota chce, aby pro vás bylo děsivé, tak záměrně to na vás hází. Není čeho se bát. Je jediná hmota planety, je to matka. Ta planeta je stejná bytost, jako jste vy, jako jedinec. Kdybyste zažili přednášku kvantové fyziky, třeba od Libora (Fejty), tak byste viděli, že i matka planeta má svou auru. A v ní se odehrávají děje, které se vrací zpět jakoby do planety. Ano, to je podsvět. Tam přebýváte vy, kteří jste odložili hmotné tělo a jste součástí. A nikdy jste nebyli osvobozeni, ona vás nikdy ta hmota nepustila. Až teď vás může poprvé „vyflusnout“.

Ve 3D systému jste skutečně vězni, jsme v Otrokovicích, vzpomeňte si, jste vězni, jste otroci a vazalové hmoty. A přišla jsem proto, aby vy, kteří jste připraveni ve svých minulostních zkušenostech, abyste vy toto pochopili a věděli jste, co se tady děje. Pozor – v kritických chvílích na to zapomenete. Ale budete, někteří, zírat, že najednou nereagujete. To je obrovská úleva.

Teď mi psala nedávno paní neskutečný dopis. Že se celý život bála o svého syna. Že mě poslouchá už dlouho a hodně věcí odložila. A toto jediné – ty obavy tam byly. Ale že měla nedávno živý sen: „Ivanko, já už vím, že se nikdy nebudu bát. V tom snu mému synovy byly zase dva roky, byl malinký. A my máme takové jakoby družstvo – ohradu. A najednou jsem viděla v tom snu, jak tam běžel kůň a býk a kůň a býk a ta ohrada zaplnila těmi zvířaty. A najednou tam vběhl můj dvouletý syn a oni ho ušlapali. Ale já jsem v tom snu nebrečela, mě nic nebolelo na hrudi. Já jsem jenom šla za tím šéfem toho družstva a řekla jsem mu: „Prosím vás, já z toho nebudu vyvozovat žádné důsledky. Já vím, že vy jste z toho sám nešťastný. Já jsem svému synovi zakázal tam chodit, ale on mě neposlechl a nestřeženou chvíli tam přišel.“ Já jsem jenom věděla, že se stalo něco, co se stát mělo. A když jsem se vzbudila, cítila jsem mír a klid.“ Tady vás prozkoušuje také v tom snu, to většinou potom bývají takové už spíš vize – abyste sami o sobě věděli, co už umíte a co neumíte. Vy jenom pak žijete to, co je, protože to je vaše skutečná realita. Pamatujte si, stav Boha je ten nejvyšší, kterého jste kdy mohli docílit. Ti, kteří teď jakoby odchází, se nedostanou přes hladinu vibrací a

dějí se jim velmi dramatické chvíle v osudech – jsou právě zkoušeni těmi dramaty. A když jim podlehnou, tak skutečně budou nemocní.

Ted' je obrovské množství rakovin různých typů. Máte to ze všech různých odporů. Je velké množství plateb. A vy moc dobře víte, že to okamžitě cítíte. Něco uděláte a v tu chvíli.... A platí se zpětně, na to nezapomeňte. Až když něco pochopíte, tak něco smíte odložit. Neexistuje jiný postup. Jsou lidé, kteří mi píšou: „ted' mě něco bolí, co dělám blbě?“ Neee... vy jste dělali kdysi něco moc dobře, abyste směli pochopit, vyučit se. A teprve tehdy zaplatit. A ta hmota má tady obrovské pasti. Vzpomeňte si na Krista – dokud nezaplatíte do posledního haléře, nemůžete odejít. Odejít znamená ze stavu vědomí hmoty do stavu Boha, do stavu nesmrtelnosti.

Když se tam rýsuje jakákoli nemoc, že by mohla eventuálně být, a straší vás to, dělá bububu – tak teprve toto, když přijmete – a někdy je to hodně těžké přijmout, vy to moc dobře víte, protože někdy to hodně bolí... Bez fanatismu, prosím vás. Smíte použít i léky proti bolesti. Smíte použít bylinky, masáže, smíte použít úplně všechno, abyste si zmírnili tu bolest, abyste na ní mohli nitrem kývnout. Protože jestliže k ní budete mít odpor a těžko člověk přijímá obrovské bolesti... vy stejně zaplatíte 100 % bolesti. Tou pomocnou pilulkou nebo čímkoli se vám sice ta bolest sníží, ale budete to za mít v čase delší. Na všechno musíte kývat, den po dni musíte kývat.

Určitě je vás tu hodně, co poslouchají audia. Slyšeli jste Brněnskou přednášku, jak jsem měla před tou biopsií štítné žlázy? Já vlastně skoro 17 let mluvím do hmoty. Ta komunikace není jen pusou, ta je i myšlenkami, i když odpovídám na vaše dopisy, jakékoli povídání tady na přednáškách, já stále a neúnavně kecám do hmoty, abych jí překecala. A to už je také nastavené, takže já dobrovolně přijala i tento tlak. A šlo to nenápadně, obrovsky nenápadně. Moje maminka najednou v únoru říká: „Ty bys měla jít na preventivní prohlídku. Už jsi dlouho nebyla,“ říkám: „Mami, vždyť mi nic není, nic mě netrápí, nic mě nebolí“. Jenže když už to řekla poněkolkáté, tak jsem si řekla: „Tak jo. Tak mě objednej, až si tam půjdeš pro léky, ať jsi v klidu“. To je pokora. A tam je vždy připraveného něco, abyste viděli, jak to pokračuje. Šla jsem tam až za několik měsíců, pan doktor měl ty preventivní prohlídky neobjednané na strašně dlouho předem.

A když jsem tam přišla, všechno bylo v pořádku, tlak, všechny hodnoty jsem měla úplně perfektní – a najednou mi začal tak mačkat krk, opravdu až nepříjemně, až jsem se na něj zamračila říkám si – to bolí! A on: „Víte, mě se zdá, že tam je na levé straně uzlík. A protože já jsem pokorná – víte, že to tak joooo, tu japonštinu ovládám – tak říkám: Tak mi napište na sono“. A myslela jsem si, že půjdu hned. Takže hned z té ordinace já jsem se šla objednat na to sono. A říkám té paní – a to bylo v polovině května – a říkám té paní na tom rentgenu: "Já bych chtěla objednat na sono a můžu v pondělí". A ona: „29. července.“ Říkám: „Cože?“. „No dřív nemáme...“ Tam jsem si uvědomila, jak je to pro vás obtížné, když někomu něco je, jak to nejde hned to zjistit, jak ... waaaaau... říkám: „No jo, tak jo. Tak si počkám.“ Zase pokora.

Ale přišla jsem ke kamarádce, zubní doktorce, pro otisky a říkám jí: „Iví, nemáš prosím tě...“ „Protože k těm lékařům chodí zas hodně jiných lékařů na ošetření. A ona říká: „jo

jo, já jdu 12.6.“ Jenže to my jsme byli v Litomyšli, tak to nešlo. Druhý den se mi pak zas hodně lidí nabízelo, že někde v jiných městech... to bylo super, co se dělo, neskutečný. A najednou mi druhý den ta Iva volá a říká: „Dnes v 13 hod.“ „V jednu máš otisky?“ „Ne, v jednu jdeš na sono.“ Říkám: „Cože?“ Tak jsem šla na to sono. Přišla úžasná paní doktorka, taková jadrná, jako jsem já, to mám ráda. Ptá se: „Jaké máte problémy?“ „Žádné. Moje maminka měla pocit, že musím na preventivní prohlídku...“ A ona: „To je v prdeli, co? Jednou vlezte k doktorovi a už vás nikdo nevyrvé.“ Já: „No, ale já jsem ráda, když jsou nějaké pochybnosti, tak...“ Musíte být pořád rádi, jo, dobrý, žádný odpory si nedovolím – litovat, bědovat, že jsem šel, že jsem poslechl... neee, když je nějaká pochybnost, ať se to prošetří, ať jsem v klídku. Takže ona mi udělala to sono a říká: „On ten doktor měl pravdu, vy tam fakt máte uzlík. Ale vám ta štítná žláza pracuje, není zvětšená a všechny hodnoty máte v pořádku. Teď byste si měla najít nějakého endokrinologa.“

Další problém, to už jsem věděla. Když s rentgenem takhle, tak tohle bude prů***. Načež ta moje kamarádka zubařka má ještě jednu kamarádku, u ní v baráku mají takovou malinkou zubní polikliniku. A ona chodí léta na endokrinologii. Říká: „Já se jí zeptám, ale ona nikoho nepřijímá.“ Šla jí zavolat a ejhle – druhý den v 9. hod jsem měla být v té její čekárně. A já tam byla. Paní doktorka byla super, udělala mi znova sono a říká: „Vaše štítná žláza opravdu pracuje, jak má. A vy to můžete mít už léta. Víte co? My to musíme vyzkoušet. Dostanete maličký prášek, Eltroxin, to nejmenší množství, jaké můžete mít. Budete je brát 3–4 měsíce a v říjnu přijdete a uděláme biopsii. Co se dělo, bylo neskutečný. Před léty, když mému muži dělali biopsii, tak jsem si říkala: jak bych asi reagovala, kdyby do mě někdo píchal jehlou? To tedy nevím... Je pravda, že mu dělali biopsii úplně někde jinde. A za ty 4 měsíce jsem nezažila ani jeden den strachu. A když jsem se ráno oblékla a jela jsem na tu biopsii do toho Ústí, tak jelo Božství s tou klidnou hmotou, takhle řídilo to auto, mě to bylo úplně lhostejné. Já byla jak ve snu. Přišla jsem do té čekárny, sedla jsem si tam, paní doktorka mě vzala dovnitř. Dva dny předtím jsem byla na odběrech krve, takže výsledky už měla u sebe. Přišla jsem tam, lehla si s tím, že mě budou píchat jehlou do krku a ona říká: „Hotovo, můžete jít“ „Počkejte, počkejte– vy jste mi chtěla dělat biopsii.“ „Ne ne, to není zapotřebí. Vy jste zdravá. Vaše štítná žláza stíhala, všechny hodnoty máte v pořádku. I předtím jste je měla v pořádku, než jste brala ten Eltroxin. My jsme jí jenom ulevili, ona se namáhala.“ Vidíte to, jak mluvím intenzivně do té hmoty. Ale i to je pro mě pokora, že jsem to chtěla zažít a že jsem to přijala. A biopsie se nemusela uskutečnit. „Navíc ten uzlík tím, jak se ta štítná žláza nenamáhá, tak je ten uzlík skoro poloviční, než byl. Všechno je v pořádku. Nemusí se nic dělat, nedějí se tam žádné změny.“

A představte si, ještě navíc jsem zažila věc: jela jsem s maminkou do Francie a tlačím: mami, vzala sis prášky? Každý večer, byli jsme tam 10 dní. „Dej pokoj, ty víš, že si je vezmu“. A pak za týden říkám mamince: „Hele, já tě každý den tlačím do prášků... a já jsem týden nebrala ten Eltroxin!“ Ale nic mi nebylo, žádný problém, že bych byla unavená nebo něco pociťovala. Tak říkám: Aha... tak vy jste mi to chtěli jen ukázat. Všechno je v pořádku, 15. 4. jdu na kontrolu.

Když přijmete cokoliv, všechno se vám narovná. Ta hmota jenom straší. To tělo dělá bububu, abyste se vyděsili. Čehokoliv. Jí jde o to, abyste byli hmotou. Vy máte udělat vše, krok za krokem, abyste té hmotičce pomohli, ale bez niterných odporů, protože niterné odpory vám nepatří.

A teprve tehdy, když se nalijete do toho hmotného těla jako Bůh a s pokorou vše přijmete, i všechny možné a nemožné bubáky, které tam nastavuje to okolí... tehdy se to vůbec nestane. Vy jste si tu hru zvolili právě jen proto, abyste zjistili, kdo jste. A to, co se děje je úplně nepodstatné. Teď si toto napasujte i na to dění na celé planetě. To je vaše skutečná realita.

Takže: Je planeta – hmota. Pod ní je uložený duch – a tam je veliké množství rozdrobenosti toho ducha, tzv. duší. Pod každou duší je ale původní Božství ducha. A ty duše se liší od toho ducha jedině tím, že nemají nabyté veškeré 100 % zkušenosti. A teprve tehdy, až když nabudete ty zkušenosti, teprve tehdy zmizí trojnost. Narodíte se teď samozřejmě jako syn člověka. Už moc dobře víte, že až když zemřou odpory hmotného těla, teprve tehdy se vám – automaticky a samo – otevře třetí oko.

Černí a bílí mágové si myslí, že se dá třetí oko trénovat, cvičit – to šlo možná ještě na 3D planetě. V současnosti je to odpor hmoty, kdy ta hmotička toho jedince se snaží usilovnou prací sama na sobě dosáhnout něčeho. Ne. Vy máte svůj úkol – ve svém osudu přijímat vše, co v osudu máte, takové, jaké to je. A nemusíte dělat usilováním svého těla nic navíc. Protože to usilování se považuje za odpor k tomu, co se děje.

Nedávno mě napsala jedna paní: „Ivanko, prosím vás. Tady ta paní (napsala tam ten její blog) tvrdí, že umí rozpustit karmu. Ona mluví podobně jako vy...“ Já jsem té paní napsala: „Prosím vás, už jen to, že já nebudu chtít svou vlastní karmu, tak tím si jí zapisuju. To je odpor jako prase. Karmu dělá jen hmota. To je odpor vašeho hmotného těla, které odporuje něčemu. Když odporuji tomu, že jsem někde v minulosti odporovala, tak se to musí opakovat. Abych se naučila, že to dělat nemám. Když odporuji, tak jak se mi jedna vybije, tak si tím odporem automaticky hned odnáším jinou.“

Teď dobře poslouchajte: Karma se dá jenom odžít. A odžije se tím, že si začnete všimát, že nejste hmotou vašeho těla a že odpory, tedy karma, nejsou vaše. Žádný Bůh karmu nemá. Protože nemá k ničemu odpor.

Nemáte odpor k tomu, že vás opustí partner. V dění hmoty jsou potom dvě varianty: Buď on neodejde, nebo i odejde Ale už je vám pak jedno, protože to přijímáte tak i tak. Toto mnozí neví, si říkají: když mi umře ego – tak kdopak tady bude vládnout? Vaše původní bytost Bůh tady vládne. A tehdy vidíte, že vládne absolutně, protože popraskají všechny oddělené příčky těch jednotlivých komůrek – a stanete se jediným Bohem, který skutečně z vašeho bodu vstupu jedince vládne celou planetou. Uvědomujete si, co by se dělo, kdybyste všichni tohle dělali? Jaký by byl mír a blaženost na planetě? Toho se dožijete, bude to ještě nějaký čas trvat. Moc se na to těšte.

To znamená, že ne posílat takhle lásku, ta se nedá posílat, věřte mi to. Musíte žít pokoru, abyste vyzařovali vaše Božství a učili tím i své okolí, jak je potřeba se chovat.

Jediné, čím je možné pomoci této planetě, je nevydávat toxiny ze svých vlastních odporů hmoty. Ona to na vás tlačí, že jste to vy. Pokorou pomáháte této planetě. A zároveň se stáváte Bohem. Jakýkoli odpor je stržením do hmotného pole, které vás dožene novou zkouškou, to znamená, že si to komplikujete.

A nezapomeňte, že ti, co dnes dělají tu hru těch meditací a posílaných věcí, jsou skutečně ti úderní, kteří tvoří druhou ruku na to tlesknutí, které tady teď přijde. To je strašně důležité vědět. Ale hlavně – nelitovat je, byť to je vaše okolí, dcera, syn nebo naopak rodič, přítel, partner, to je jedno. Smíte poradit, stáhnout se. I vy jste tady prozkoušení, jestli tu hmotu toho milovaného člověka chcete tady schovat a ovlivnit. Nejde to. On to může pustit jedině tehdy, když mu dáte šanci přes vaši pokoru. Když to přijmu. Tehdy o toho člověka nikdy nemůžete přijít, protože jeho nitro je vaší skutečnou realitou. A je společné. Ta hmota hraje hru, obrovskou, rozsáhlou hru, ta hmota je skutečně iluze.

Když se zbavíte těch oddělených komůrek a popraskají ty příčky – a už se to teď děje, píše mi hodně lidí... Do té doby, jste jenom duší, duší, která pokračuje ve 3D. Ve vyšších fázích už jste Bohové, tam jsou jiné podmínky. Potom v tom dalším následném pokračování na 5D planetě, pokud se skutečně dožijete tohoto stavu bez odporů a svého Božství, tam zaniká trojnost. Tam není už matka – syn – otec.

Planeta teď porodí, porodí syny člověka, což je druhý Kristův příchod. První Kristův příchod byla informace Krista, který tyto věci věděl – a celých 2000 let tomu nikdo nerozuměl. Jen velmi vzdáleně, okrajově, tomu lidé rozuměli, spíš ne. Ale rozuměli v té míře, aby vývoj pokračoval přesně tak, jak měl. Žili jste své životy a mnozí z vás byli už obyčejnými lidmi. A viděli spousty věcí a nesměli jste o nich mluvit. Já sama jsem to zažila. Tehdy by vás už nikdy nenapadlo na někoho posílat nějaké léčení nebo někde zasahovat – vy jste už věděli, že život je takový, jaký je. Někteří z vás si zvolili třeba v rychlosti projít černou i bílou magií, na tom nezáleží, na tom vůbec nezáleží – vše je dobré. Vy si to jen oživíte. Pokud mi dnes rozumíte, aspoň trochu, je to obrovský a veliký úspěch. Nic jste nikdy nedělali špatně. Vy jste byli jen přítomni obleku, který jste si na sebe oblékli. Ten oblek dělal přesně takové návrhy a takové poryvy, jaké jste měli. A věřte mi, že Satan je velmi, velmi mazaný.

Ted' nedávno jsem zažila človíčka, který je velice fajn, už je hodně zdatný... a najednou se začal nudit. Že ho nic nebaví... To dělá také ještě ego, když vás nechce pustit ze své hladiny. Když se člověk nudí, ono se vlastně nic neděje, když je všechno dobře... tak začal zase dělat meditace. A začaly se s ním dít prapodivné věci: šílené stavy, kdy jeho tělo ho chtělo vystrašit, začalo se měnit v někoho jiného. Byly chvíle, kdy najednou, nečekaně, třeba v autě, v čekárně, nebo v noci – se začalo měnit v jiného člověka. Dokonce věděl, v jakého člověka. A já mu říkám: „Poslyš, ale ty jsi zase začal dělat něco... nooo – tak se přiznal, že skutečně začal znovu meditoval. Je to dobře, já vám to vyprávím samozřejmě anonymně, proto, abyste věděli, že... on mi říká: „Ty se na mě nezlobíš????“ „Neee, naopak, já mám radost. Jestliže nemáš 100 % zkušeností, a ještě je tam pochybnost, tvoje ego na tebe hodí jakoby nudu, tak se navrátíš k něčemu a prožiješ si to, že Adamcová skutečně měla pravdu.“ Nedávno mě psala úžasná paní, taky jsme se smáli, ta mi psala: „Ivanko, před půl rokem na mě v noci mluvil váš hlas.

A říkal takové hovadiny, ale to mě ještě tlouklo srdce.“ Říkám: „No vy jste super!“ Pozor, ti, co by byli fanatičtí: „Ať Adamcová říká, co říká, to jsou svatosti“ – tak to byste byli v pr***. „Vy jste rozeznala, že Adamcová říká kraviny. Výborně. Tady jste se nenechala zmást tím hlasem.“ Ego projektuje neskutečné věci. Ale ještě jí tlouklo srdce – a pozor – ani ten tlukot není váš. Tady v této řadě sedí jedna bytůstka, která mi také vyprávěla příběh – zažila za volantem okamžik, kdy najednou nereagovala a dřív by reagovala. Ale pozor, přestože nitro nereagovalo, najednou se tělo začalo klepat. Tělo je mazané, ono na vás hází, že se třese. Ale když si přivlastníte ten třes, tak už vás má. Takové to vyděšení – proč se třesu???? No tak se třeseš, no. Tak se dotřes, já si počkám... A ona mi říká: „Iví, to bylo před půl rokem, kdy mi ještě tlouklo ještě srdce. A dnes v noci přišlo tak strašný strašení, ze dvou stran, obrovský zlo. A já jsem se jen převrátila na druhý bok a říkám mu: To už tady bylo. Zkus něco jiného.“

V tu chvíli to přestalo. Iví, já byla strašně šťastná. Já jsem dokonce milovala toho Satánka. Protože on mi vlastně potvrdil, co vy říkáte.“ Ano, to je super, milovat tu hmotu. Tohle je super spokojenost. Ano, všechno obraťte v dobro. Ego se složí. Ono vám pomáhá, ono vás právě proto prozkouší, abyste tohle dokázali. Vy ho musíte milovat. Ano – takové to: Já tě miluju, ale mě nedostaneš. Ano, tam není výčitka, není tam útok proti ničemu.

Bílí a černí mágové mají někdy stavy, kdy pohrdají hmotou. A ještě si myslí, že jsou duchovní. Tak to není, to je ještě hladina neporozumění. Bůh je úplně všechno. Je to tedy i hmota. Na čem byste se vezli, když ne na planetě? To byste nezažívali vůbec nic. Uvědomte si, že tady ta planeta poletí dál. Poletí přes šestou, osmou ... do vyšších a vyšších dimenzí. Ten Bůh, když tady na začátku udělal ten velký třesk, tak tady se obalila nejhrubější hmota. A tenhle prstenec je velice důležitý, protože každý prstenec, i následný, má úplně jiné podmínky. Má jiné vibrační podmínky. Kdybyste viděli teď někde přednášku kvantové fyziky, tak si uvědomíte, že vy, vaše vědomí, jak se posouváte přes elektromagnetické vlny, tak jinak vidíte, slyšíte, cítíte. Ale není to na vás, je to tam, jak dokážete těmi odpory, jak zastavíte tu pozici hmoty, tak se zvyšujete. Vy skutečně budete jinak vidět, jinak slyšet... každý z vás má i jiné rozpětí, už ve 3D jste ho měli. Ale teď se to obrovsky zvyšuje. Je to skutečně doložené i tou fyzikou. Je to neskutečné, co se tam děje. A věřte mi, že černí a bílí mágové jsou klamáni podsvětem planety.

Třeba místo, kde se odehrálo něco velmi dramatického, třeba tam byl někdo zavražděný – 3D člověk bude odporovat, protože to je pro něj drsný čin, bylo to moc ošklivé. 5D člověk ví, že se tam odehrálo něco, co se odehrát muselo. A že se to odehrálo pouze ve hmotné rovině. Jakmile jste propuštěni hmotou, tak je vám všude dobře. Já jsem to teď zažila, když jsem byla u své dcery na zámečku. Tapetovala jsem, pak jsem si udělala kafe, odpočívala jsem a vyhřívala jsem se na sluníčku. Přišla Lucinka a povídá mi: „Mami, je krásně, vid““. A já: „Lucíí, víš na co se těším? Až dotapetuju tady tu místnost? Mě se nejvíc líbí tam v tom druhém křídle tahle krásná velikánská místnost. Už víš, jak to tam budeš chtít mít?“ Líbí se mi pracovat s tou hmotou, pak už vám ta práce nepřipadá jako práce. „Takže až na to bude čas, až to budeš dělat, určitě mě pozvi,

protože na to se těším.“ A ona říká: „Tobě se tam líbí? Víš, co se tam odehrálo?“ Já: „To nevím.“ A ona mi vyprávěla příběh, o kterém existuje dokonce i kniha.

Za 2.světové války Francie prodělala hodně těžká období, hranice se pohybovaly – byli tam partyzáni, a dokonce tam byli i fašisté, bylo tam gestapo, ten dům má velice zajímavou minulost. A když tam byli partyzáni, tak jednou chytili nějakého arcibiskupa. A představte si, jak je to nastavené, když má někdo zemřít – z úplně bizarního důvodu se musí ukončit program hmoty, je využito úplně všechno. Ten člověk byl nahluchlý a měl naslouchátko. A protože to byl začátek těchto přístrojů, které měly pomáhat sluchu – dnes už by vás to neudivilo – tak si mysleli, že je špion. A oni ho umučili. Dokonce ten stůl, na kterém ho umučili, je ještě na půdě toho domu. Ona: „A tobě tam je dobře?“ A tady vám dojde spousta věcí: Jestliže vás propustí podsvět planety – hmoty, už vám je jedno, co se kdy v té hmotě odehrávalo, protože víte, že všechno souviselo s programem DNA. A neruší vás to. Žádné takové ty stavy... mě je skutečně všude dobře. Takové to – tady se necítím dobře, jdeme pryč. Tady někdo straší... jooooo – pozor – když si uvědomíte, že tam strašíte vždycky jenom vy. Uvědomujete si, že všichni, co si odehrávají děje ve spodku té niterné planety, že jsou vaším duchem a vaší hmotou, takže opravdu strašíte jenom vy. To je skutečná realita a začne vám to být strašně k smíchu. Ano, teď je tady využíváno těchto věcí i pro dospělé lidi i pro děti, oni vidí ty podsvěty, aby právě... cesta je jediné zklidňovat, zklidňovat, zklidňovat.

Bude to někdy trvat hodně dlouho, když máte třeba dítě, které se bojí... neenene, opravdu zklidňovat, vše se změní. Teď je potřeba skutečně rozdělit to zrno na dvě hromádky. Buďte trpěliví, vy si vyzkoušíte trpělivost, karma jogu, stavy bez lítostí, že to nedokážete – a nemůžete – vůli člověka to není zvladatelné. Skutečně veškerý děj je nastavený dopředu.

Teď tu byl nádherný dotaz na ohmování. Kdybyste měli další dotazy, tak se ptejte. Když vás bude svrbět jazyk, ráda odpovím.

Ohmování:

Začnu zeširoka. Moc dobře už víte, že vše je dobré. Tím vždy začínějte. Samozřejmě víte, že ohmování je zklidňování se. To bylo ve 3D světě a bylo to nutné. A bylo to tady 2000 let. A teď po dvou tisících letech ta planeta vypustí vždy zas trošku víc. Do té doby vypouštěla po velice malých prvcích – třeba to byly napřed desítky, a dnes je to poslední vrstva, která doplavala na okraj vesmíru 3D. A mění se tady pravidla. Do té doby, co jsme byli 3D vědomí, drtivá většina lidí, a hlavně planeta – hmota, ta planeta měla takové vibrace, kdy těm lidem to skutečně pomáhalo a nebyli připraveni na to, aby věděli, že jsou Bohem.

Sice se o tom mluví ve všech svatých knihách, ale v DNA člověka nebylo připraveno toto pochopení, jako je teď. A už jsem vám vyprávěla, že kdybych já přišla už třeba na přelomu toho roku 2000, tak byste mě ještě tenkrát zavřeli do blázince. To bylo pár lidí, kteří chodili ke mně domů, které mi ten Otec přivedl, abych si já zprostředkovala praxi toho povídání. A skutečně to chodilo a věřte mi, že jsem se na tom naučila mnohé, protože chodili lidé s různými osudy. Já jsem věděla, že oni si ten osud zaslouží, že je

nemůžu litovat, nemůžu kritizovat. Nikdy bych neudělala skutečně nic. Prošla jsem velikými zkouškami. Potkáte třeba vraha nebo zloděje – nic, nic se mnou nikdy nehnilo. Víte, že ten člověk si potřeboval vyzkoušet tyto věci. Teprve tehdy, až jste nestranní – byla jsem vypěstována pro tutu dutinu, kdy skutečně přijdu sem, a to Božství mluví. Mluví a mluví. Dan pak přijde a udělá to „téčko“ a mě to vždy připadá, že to bylo 10 minut – já bych mluvila a mluvila... A to je ono. To jenom teče. To je klasická absolutní spokojenost, stav Boha. Kdybych jako člověk měla odpory, tak bych se snažila zasahovat.

A teď si vezměte jakékoli praktiky ve 3D světě, které tady byly, když tady žila jenom hmota – skutečně bouřila. Ti, kteří dosáhli tohoto stavu osvobození byli považováni s velikými očima za svaté – ti lidé v okolí je povyšovali. Oni věděli, že jsou jen obyčejní lidé. A jim se samozřejmě děly všechny ty zázraky, které se budou dít i vám.

I v té Bibli bylo upozorněno, že jednou přijde ten, kdo přivede syna člověka. Takže tito lidé nebudou dělat zázraky, v tom to není. Už jsem vám vysvětlovala, že kdybyste sáhli na vodu a bylo by z ní víno, tak byste všichni propadli alkoholismu. To si pište, to by bylo ještě v moci těchto věcí. Tady jde úplně o něco jiného – ano, ty zázraky se vám budou dít, ale jenom vám, z toho niterného poryvu. Už je spousta lidí zažívá. Když se vzdáte, nechcete být na překážku všem ostatním, nechcete komplikovat dění v situaci skupině lidí, tehdy vy dostanete to, po čem byste jinak po velkém usilování museli vytvořit spousty odporů. Ano, takhle to běhá.

A teď si prohlédněte to ohmování. Lidé, kteří budou spokojeni se svým životem a budou pokorní, nepůjdou na žádné ohmování, protože vy nepotřebujete ten kanál otevřít žádnými vibracemi. On totiž už vibruje tak, jak má. Vy už toho Boha v sobě máte. To se týká i meditací, protože toto je skutečně berlička. Ale vy také v současnosti víte, že ti, co to dnes ještě dělají, to dělat musí. Protože vždy je celá škola, to znamená 1–9. třída. Já jsem přišla pro deváťáky. To neznamená, že osmáci, sedmáci až první třída jsou špatní. Tady se jedná vlastně o tu nižší třídu, tzn. ti to dělat musí. Neprošli ještě celým systémem, nabrali si ve zkušenostech ještě málo času pod časoprostorovou křivkou. Nejsou schopni toto pochopit, ale hlavně jejich tělo dělá ještě tak silné odpory, že oni to neumí prohlédnout. Takže oni si tou berlí pomáhají.

Teď je samozřejmě ten problém, že dřív, když planeta byla ještě hmotou ve 3D, tak ta karma dlouho čekala na vybití. Teď ne. Teď jakmile udělám odpor, tím se zhoršuje všem osud. A vidíte, jak to roste. Obrovsky. Ta křivka té nervozity na planetě, protože všichni ti, co odporují, plní ten stav před tou křeví hmoty. Ale je to správně. Vy nemůžete ovlivnit nic vůli člověka. Ale můžete to ovlivnit vůli Boha.

A vždy to směřuje samozřejmě k vám, protože jestliže se naplníte Božstvím, když nemáte odpory, on vám řekne, kde máte a kde nemáte být v inkriminovanou dobu. Napadne vás přesně okamžitě, co máte udělat anebo naopak neudělat, když jste čisté Božství. Vaše vlastní bytost vás nikdy nenechá zahynout, neboť jste nesmrtelní. A věřte mi, kdybyste se báli, tak to vědět nebudete. Strach vás uzavře do stavu smrtelnosti, hmoty, a tehdy se nedopídíte, už se bojíte. Uvědomujete si, že lidé, kteří poslouchají ty odpory svého těla si myslí, že to mají ve své vůli a teď řeší – mám utíkat doleva nebo

mám utíkat doprava? Kde je to lepší? Nedožvíte se nic. Dožvíte se ale všechno, pokud ty odpory si nepřivlastníte. Půjde to pomalu.

Zažila jsem teď spoustu, ale spoustu příběhů žen, hlavně to byly ženy, které se dokázaly vzdát i třeba nemocného dítěte, dospělého syna. Říct tak jo, tak mám syna, který má diagnostikovanou nevyléčitelnou psychickou nemoc. No tak bůžee... Jestli jsem měla hrát jeho matku, tak to zahraju. Vždyť je můj, já ho stejně miluju, ať je nemocný nebo ne. Za týden syn šel na kontrolu – pozor – 16 let ho léčili na tuto nemoc. A přišel domů a říká: „Mami, představ si, že to nemám. Že mám jenom slabou odolnost proti stresu.“ A ta matka mi říká: „Ivanko, já jsem asi pochopila ten princip.“ Říkám: „No ty jsi geniální. Super, vidíš, jak těch 16 let bylo potřebných, abys to zjistila?“

No jo, ale jak ten Satan je mazaný. V tu chvíli byl najednou jiný problém – syn měl plný invalidní důchod a najednou mu dali půlku. Hmotu neopustíte skutečně jen tak lehce.

A ta žena: tak no jo no – já ho užívím. Zase pokora, krok za krokem. Vždycky něco lehne a – bubububu – vyleze další bubáček. Držte se. Nebojte se. Všechno je dobře. Zase se musíte rozhlédnout po tom novém prostředí a vyšťárat si zase něco nového. Říká: „Hele, stejně bych platila elektriku, tak můj syn je doma se mnou, tak on jí nemusí platit. Užívíme se, ten poloviční důchod nám stačí.“ Za měsíc: ten její syn měl tenkrát nějaké pojištění, něco se zrušilo a přišly mu obrovské peníze. On je skromný kluk, on to stejně té mamince dává – a ona říká: „My najednou máme dost na mnoho let dopředu. My jsme stejně skromní, vše se vyřešilo.“

Takhle krok za krokem, jenom budete kývat. Jenom budete říkat jo, jo, jo, tak jo, jo, jo, jo. Půjde vám to, věřte mi, Žádnou hmotu si tady nemůžete schovat do kapsy. Nemocné dítě – ano – já se teď stejně o něj budu starat, budu ho milovat, budu mu domlouvat, protože když ho budete zklidňovat – jako rodiče víte, co ho trápí nebo co ho netrápí – tak i on si jednou odžije ty nemoci, které tam jsou nastavené. A vy to máte skutečně nastavené pro svou pokoru a vaši pokorou může nastat stav, kdy on zase bude ten poslední v tom článku, který přijme to, co se tam děje. Toto je velice nutné pochopit. Dřív tak karma šla třeba až do minulého života. Dlouho trvalo, než se vám vrátila. Dnes je to velice rychlé.

Dnes jsem vám vyprávěla o té popelnici s tou maminkou – ale pozor – jsou rychlé i takové věci, když se něčeho vzdáte a okamžitě to dostanete. Pozor, když se něčeho vzdáte bez vypočítavosti. Tohle nesmí nikdy být. Všechno máte nastavené ve svém životě a přesně tak jste to chtěli. A až když jste vyzkoušeni, že skutečně nechcete z toho hmotného iluzorního světa ani ždíbec, tehdy se vše skutečně obrátí a vyřeší.

Představte si, my jsme řešili teď v létě: Bylo přece obrovské sucho. Na statku teď budujeme čističku odpadních vod a dostali jsme veliký dar – takovou tu nanotechnologii. Super, to je perfektní.

Ale jsou potřeba dvě obrovské nádrže, které se tam musí zakopat, abychom tam schraňovali dešťovou vodu. A ty stojí spoustu peněz. A Paulo, můj zeť v létě říká: „Mami, jestli bude pár takovýhle lét, my nebudeme mít vodu.“ A řekl to tak jako těžce, s obavou. Říkám: „Nekoukej tak moc dopředu. Uvidíme, co se bude dát dělat. Hoď to teď za hlavu. Zkrátka se vybudují nádrže. Uděláš pro to, co je potřeba, ty peníze

zaplatíme.“ A představte si: před měsícem přijel bagr, hrábnul do země kvůli ČOVce, a otevřel se pramen. 125 m³ za hodinu. Máme svoji vodu. Takže můžeme mít jen jednu nádrž, ve které budeme mít schraňovanou vodu, ale máme vody dost. Takže se to vyřešilo. A ten Paulo mi volá a říká: „Mami, to je neskutečný!“ „Vidíš, co dělá ignorance???“ Všechno, všechno dostanete, když je zapotřebí, protože ta planeta je vaše vlastní hmota. To abyste věděli, jak je všechno dobré a že se nesmíte nechat vyděsit.

Já se teď zase vrátím k tomu FB: My jsme to vyřešili s tou paní, ona pochopila, tak se tam zas vše uklidnilo. A dnes tam byla reakce nějakého muže, psal: „Ano, budou se tady dít dramatické věci, ale toto si myslím, že nestačí, toto uklidnění. Protože já jsem viděl, co se bude dít skutečně. A to by ti lidé měli vědět.“ Říkám si: ajejejej. Pozor, vše je dobře. Uvědomujete si, jak to zvedá míru vaší odolnosti? Krok za krokem se zvyšuje nápor Satana a jak je dokonalý. On to potřebuje dělat, protože on nikoho zadarmo nepustí do stavu Boha. Když na všechno kývete jooo, už se nebojíte, stejně jste nesmrtelní, nemáte co do činění s odporem, tehdy projdete hladce.

Někteří budou pochybovat, budou tam různé věci, skutečně jde o to co vydržíte: Ne, ještě se nic neděje. Zatím pořád jsem tady. Vy jste viděli někde vedle sebe nějakého teroristu? Já také ne. A věřte mi, já jsem zažila neskutečné zážitky s hmotou, kdy opravdu před lidmi, kteří útočili, vůbec nejste. Na tom FB jsou obrovské nádherné příběhy, podobné těm, které jsem vyprávěla – když mi třeba ten zdrogovaný chlapec chtěl ukrást ten telefon.

Paní tam třeba vyprávěla, jak se jednou v noci dostala do oblasti, musela projít a byla tam skupina lidí, možná ti chlapci byli zdrogovaní nebo opilí. Chtěla se schovat, ale jeden jí zahlédl. Chytil jí za ruku: „Co tu děláš?“ Znáte to? A ona říkala: „Já jsem v tu chvíli necítila strach.“ Ano, potom jste už ve fázi, kdy si máte ověřit, co vše se bude dít za zázraky. A teď samozřejmě ten Satan vyhrožuje, dělá bubnu. Říkala: „Já jsem mu vykala, a on mě najednou odstrčil: Běž pryč, seš divná!“ To je ono. Já vím, že je to těžké. Zachovejte vždycky klid.

Uvědomte si, že vůli člověka to neuděláte. Udělejte to vůli Boha. Bůh vždycky vládne. Kdybych se já dostala do dramatické situace, tak se zastanu těch slabých, ale s úctou k Božství toho člověka a on tehdy nemůže zvednout ani ruku. Jsou neskutečné věci, Bůh na sebe nikdy nezvedne ruku. On to ten člověk nedokáže. On neotevře ani pusy. Neumí to. Protože ten Satan si vás pak váží. On je vedle vás jak beránek. Toho stavu se dožijete všichni, budete pomalinku vylézat. Každá zkouška a situace, která přichází, je tu na to, abyste si prohlíželi reakce svého těla, kterým nejste. Pozorujte. Je to příjemné zjistit, že máte nad vším skutečně vládu – ale tu skutečnou vládu Boha. Tehdy si začnete uvědomovat, že svým klidem a přijetím čehokoli, ať ztráty práce ...

Pamatujete, jak jsem vyprávěla s Františkem Novotným příběh toho slovenského muže? Dnes mi to tu někdo připomněl – ten muž dnes už má práci. Dostal jí ve Vietnamu. Prošel si neskutečným vývojem. To už je skoro rok, co jsme byli v tom Jičíně. Prošel si dalším rokem, kdy znovu byl odmítaný, pak dostal práci v cizině, kam se velice těžko přemístil. Podmínky byly hodně dramatické, ani by nezaplatil to, co potřeboval, tak se musel vrátit zpátky domů – byly tam hodně dramatické věci. A pořád říkal: „Proč

se mi to děje?“ Protože vy pořád tu situaci nechcete. Jakmile nechcete tu situaci, znovu se do ní dostanete. A v každá ta situace je prospěšná, zase snížíte o kousíček odpor – až vás to uondá. Ta vaše hmota musí být una–ve–ná, že už se ani nechcete bránit. To je ono, to je ono. Proto se to děje. To je takzvané dno. A vy moc dobře víte, že se dá buď dobrovolně souhlasit – to je pokora. Dobrovolný souhlas je, že ani nefňukám, ani nekritizuju, ani neběduju, a zkrátka souhlasím. To už je bytost vyvinutá. Anebo je bytost nevyvinutá, tzn. že křičí, běduje, unavuje se – až je úplně totálně na dně, až už nemá sílu. A pak také řekne: Tak jo. A tehdy se může něco změnit. Ale – za tu dobu odporů si nabrala obrovské zápisy, takže začne veliké čištění. Ono je jedno, jaké tělo s jakým osudem jste si vybrali. Ale ten konec je vždycky jeden – vaše svatost – to znamená stav Boha. A ten vám strašně moc přeju.

Abyste dokázali rozpoznat, kdo jste a kdo ne. Pamatujte si – ten, kdo uvnitř křičí – to nejste vy. Ten, kdo je ticho a souhlasí, to jste vy. Ono je vlastně strašně jednoduché si to uvědomit. A teď samozřejmě ten Satánek ví, co jste ještě v minulosti přece jenom poryvem odmítli, tak to se zase velice rychle točí, jdete ve spirále. A teď, když se zrychlila karma, tak je to strašně rychlé, protože se zrychlila vibrace na planetě. Takže – tady, vidíte to? Planety byly osamocené, jestliže je vědomí ducha uvězněné pod planetou. Počítá se s tím, že na té planetě existuje spousty odporů, že lidé mezi sebou válčí. A vy moc dobře víte, že hmota žere hmotu.

Ano, hmota je úplně něco jiného než vy. Ta se hmota do této chvíle skutečně požírala. To jsou prvky vašeho těla, to znamená, že vy musíte pojídat jiného Boha s nižším vědomím. Jsou to rostliny, jsou to zvířata – a pozor– útočíte i na své stejné vývojové – dá se říct vrstvy, tedy na lidi. Tam jsou emocionální útoky. Ale musíte do sebe dostávat látky, kterými se vaše tělo opravuje. A je samozřejmě nemocné, protože odpory a útoky se tam odehrávají automaticky. To znamená, že na planetách 3D je všude bolest, nemoc a utrpení. Utrpení je v odporech, to je psychické, které uzavírá Boha ve vás – ještě nevíte, kdo jste, a tedy jste nemocní. Takže vás to tělo bolí.

Pozor – když vás bolí, je to vaše záchrana. Protože už vás nezajímá, jaký je soused idiot, když vás bolí třeba záda. V tu chvíli už je vám to pak jedno. A to je vaše záchrana, protože byste to nesnesli tu míru, kterou byste dál projevovali. Takže každá ta nemoc vás jenom zastavovala, abyste měli možnost chvíli popřemýšlet co je pro vás důležitější – jestli se můžete hýbat, nebo jestli je soused idiot.

Takže vývojově jste si tady prošli vězení pod jednou planetou – a pozor: planety o sobě nevědí. Nemůžou o sobě vědět, představte si, co by bylo – když se válčí na jedné planetě a ten systém hmoty je takhle nastavený. Co by se dělo, kdybyste směli doletět někam na jinou planetu. Nedoletíte. Takže tady bylo samozřejmě fyzikálně řečeno, že i kdybychom sebrali veškeré hmoty a palivo, tak bychom možná dali dohromady jednu jedinou raketu, která by letěla 367 světelných let na nejbližší já nevím co. Takže marnost nad marnost. V současné době ale víte, že se najednou všechno mění. Ta věda má obrovský rozmach, protože my jsme se dostali do jiných vibrací.

A i vědci a všechno vám ukazuje, jaká je realita, včetně informací od Ivy. Ano, svět je úplně jiný. A i ta věda to začíná potvrzovat. Ona se od toho Boha ze začátku odvracela

a teď zjišťuje, že on tu skutečně je. Ještě nevědí všechno, ale dozví se to velmi brzo. A dostáváme samozřejmě najednou jiné hmoty, jiné technologie, jiné informace, které velmi urychlují vývoj na planetě, protože my skutečně už jsme tady. Tyto nové fyzikální zákony, tady byly i nebyly – tady jde o to, koho to napadne, kdo na to přijde. Ale zas je to ten Bůh, který to v té formě, v DNA, dává sem jakoby to cukruje. Nikoho to nikdy nebylo. Máte třeba Ohmův zákon a já nevím různí ti fyzici a chemici a biologové... ale vždy to byl Bůh – on byl podstatou toho člověka, který to sem přinesl a měl ten objev nastavený v DNA. Teď to ale bude velice rychlé. Kdyby se před sto, dvě stě lety vědělo to, co všechno dnes ta věda ví, tak už by naše planeta neexistovala. Došlo by skutečně ke zlikvidování, protože vždycky by toho využili takové ty útočící smečky, co chtějí ovládat ty druhé. Hmota vždycky útočí.

Dosud bylo lidské tělo hmotou, to znamená zvířetem. Každý odpor útočí. Proto se čeká v časoprostorové křivce na tuto dobu, až skutečně vývojově se narodí první synové člověka. Kdy poznáte, kdo jste. Teprve ve stavu království nebeského (to znamená, že vy jdete, jste obyčejní, jenom sloužíte a ve vás je Božství) budete tvořit obrovskou rychlostí neuvěřitelné věci. Pak už jste osvobozeni od této hmoty planety.

Další pásmo má úplně jiné podmínky, každá další dimenze se zvyšuje a je svobodnější a svobodnější, protože je vyšší a vyšší Božství. A nic se nedá přeskočit. Planeta je totiž bytostí. Tak jako vy jste věděli, že na této planetě v jistých vibracích jsme měli jenom 6 čaker, sedmá byla hypotetická taková neobjasněná – to už bylo otevření do úplně jiných vibrací, což by spousta lidí tady nesneslo, takže se dostávali do těchto hladin až ke konci života, těsně před úmrtím.

Nyní se nad planetou, protože proletěla, (planeta měla dosud těch 6 čaker nastavených – to je jenom hloubka a síla vibrací) otevřelo dalších 7 čaker, teď je jich 13. A ty budou po dobu celé páté dimenze, která má zase určitou časoprostorovou křivku na jinak vibrující hmotě planety. Ale ta planeta už vás nebude držet. Už možná sledujete, jak se mění poznatky o rostlinách, jak se mění chování zvířat... tyto bytosti nebudou smeteny, protože samozřejmě tady musí být i zvířata, musí tu být i rostliny. Ale vy už budete vědět, že to jsou bytosti, tady nastává obrovský posun. Ale ten musí přijít sám. Do této doby jste skutečně podléhali poryvům, vaše tělo se chovalo podivně. Dostanete se do stavu Boha, takže budete vědět co máte jíst, co vám v tuto chvíli v těle chybí – to budete vědět automaticky.

Už jsem vám vyprávěla, jak vám to Božství řekne, co vám chybí. Třeba vám chybí vápník nebo něco – dostanete na to zkrátka automaticky chuť, nebo si to půjdete koupit, protože dostanete příkaz. Ta hmota to nepotřebuje vědět, jako Bůh ví všechno. A jestliže já bydlím v těle a ovládám tu hmotu, tak budu vědět, co mi chybí a co si do toho těla mám dodat. Ale sem do tohoto stavu se dostanete pouze přes stav pokory. Kdysi nám řekli, že jednou skutečně odpadne to jedení masa, ale až přijde ten správný čas, až to nebude potřebné.

Ale ne vůlí člověka – to je takový ten fanatický stav odporů, lítostí... Pamatujte si, je to skutečně jenom hmota. Jestliže hmota člověka má odpory, je to zvíře. A zvíře musí lovit, tady je zákon silnějšího. Protože by nepřezilo. Proto tady doteď tohle

masožroutství je, to tělo to zatím potřebuje. Ale až to vaše tělo potřebovat nebude, samo si řekne. Stav vegetariánství je na 3D planetě způsobován odpory – buď lítosti nad zvířaty, nebo pýchou, jsem lepší, jsem jiný, než ostatní, to mělo takto hodně vegetariánů.

A abych pochopila tyto věci (které už jsem samozřejmě zapomněla – a bylo to dobře, protože kdybych o všem, co mělo toto tělo prožít, věděla, tak by to bylo samozřejmě pro mě ještě obtížnější, takže mi to z té hlavy vymyli), přišel tenkrát příkaz, že nebudu jíst maso. A já poslechla – věděla jsem, že jsem to já, ale nevěděla jsem proč. A po 10 letech mi zase řekli: A teď to maso jíst budeš. Jím ho dodnes. A zase tam nebyl žádný fanatismus, jen jsem si říkala proč? Proč teď najednou??? A před nedávnem, je to asi rok a půl zpátky, mi přišla odpověď: že bych vám hodně utekla, pak už byste mi nerozuměli. Přidržovali si tím hladinu té blízkosti k vám. Tak vidíte, jak je všechno podřízené i chemickému složení té hmoty. Protože ona se skutečně ta chemie vašeho těla obrovsky mění.

Přesně tak, jak vypadá vaše tělo a to, co se s ním odehrává, přesně tak vypadá vesmír. Náš vesmír je jako buňka lidského těla. Tady v tom centru je jádro. V jádru se odehrávají v buňce nejdůležitější věci. Vidíte to? Tady prochází Božství zkušenostmi, aby to byl živý a vědomý Bůh. A tady jsou procesy, které řídí zbytek buňky. Ano, důležitý stav. Později, když ta buňka dožije, (to znamená, že ona se dožije svého stáří, a to má každá buňka a každý vesmír), pak se vydá veškerá hmotná energie, která tu jde do té buňky – a ona se sama zhroutí. Neobávejte se toho, že zase budete prožívat takovéto věci, při dalším výdechu, kdy znovu vznikne další vesmír, je to zase navrácení původního a vývojově vyššího vědomí, které se znovu narodí. Je to nepředstavitelný systém, který vůbec lidský nástroj, jako je mozek, neumí pochopit. Nenamáhejte se tím. Já vám to říkám jen proto, že vždy nám ty vyšší energie kladly na srdce, abyste nepátrali po tom: co – kde – kdy – jak budete. Vy máte splňovat svou úlohu tady a teď – ve vašem domě, ve vaší rodině, v okolí máte přátele, máte pracovní náběry – tak dělejte to, co v této době, v tom vašem osudu máte nastaveno. A dělejte to s čistým svědomím, tak jak umíte, co nejlépe. Pamatujte si – v této době je strašně důležité neodsoudit to, co dělají ti druzí. Dejte si na to pozor. To, co budete odsuzovat, budete pořád vidět.

Vy moc dobře víte, že má starší dcera žije ve Francii a víte také to, co se stalo před 14 dny. A má dcera je báječný člověk. Když se v neděli, dva dny po útoku, vraceli do té Paříže, tak jsme spolu chvíli mluvily – věděla jsem, že se blíží, že jsou na té dálnici samozřejmě kontroly, že je Francie teď policií prorostlá, všichni hledají viníky...

A tak jsem jí říkala: „To asi budete mít tu cestu delší než 6 hodin. Jak se cítíš? Je ti dobře?“ Jen tak jsem se trochu potřebovala zeptat svého dítěte, a ona říká: „Mami, dobrý. Dobrý. Akorát, víš, jsem trochu smutná. Víš, já tu žiji dlouhá léta, 17 let, to už je hodně dlouho. A mám kolem sebe lidi, o kterých jsem si vždy myslela, že jsou hodně inteligentní. Ale to, co z nich teď padá, to je něco strašného.“ Teď dobře poslouchajte, ona to řekla i kvůli vám. Říkám: „Nezapomeň, že intelligence je součástí DNA. A je jedno, jestli hraješ někoho, kdo je na lidské poměry hodně inteligentní nebo neinteligentní, to není to podstatné. To je pro tu roli, kterou tu hraje a pro práci, kterou má vykonávat. Podstatné ale je EQ – emocionální kvocient, který souvisí s

časoprostorovou křivkou, tzn. s dobou, kterou jste pod planetou a hrajete své role, než se dožijete stavu bez odporů. A doporučuju ti, aby ses ani nedostávala do debat. Ty můžeš poslouchat a přihlížet, ale i smutek je tvým odporem.“

Hlídejte si to. Nemá smysl pouštět se do debat a přesvědčovat lidi, že je všechno dobře, protože by si ťukali na čelo. Už teď vám říkají Ivankovci, což je takové divné razítko. Ano, vy víte své, já to vím také, ale nemůžeme jim to mít za zlé. Protože vy víte, že nás pochopit nemohou, a to je správně. Oni pochopí, až přijde jejich čas. A ten čas je nastavený. A je jedno, kdy. Napřed ale musí prožít ty své EQ – tzn. hodně dramatické zvraty, které je tam čekají, se kterými si nebudou vědět rady a budou skutečně srazeni až na kolena, aby pochopili. Což je dobře. Běda vám, jak je budete litovat.

Víte... musela jsem pustit děti, musela jsem pustit partnera, musela jsem pustit úplně všechno, abych všechny osvobodila. A skutečně jim strašně pomůžete. Můžete poradit, nesmíte bédovat. Pak se všechno změní. A skutečně bude jen to, co původně bylo nastaveno vaším Božstvím, protože v tuto dobu jste se sem skutečně chtěli narodit a měli jste si odžít věci, které se dějí. A chtěli jste to, protože jste schopní. Toto je velice obtížná doba na každé planetě. Počítejte s tím. Vůbec nic to není. Tak se nebojte. Protože když se budete bát, tak se znovu dostanete do komplikací.

Teď mi někdo může říct – a to se také stává – proč nám to tak kladete na srdce, když víte, že je vše nastavené? Pozor, vy zapomínáte, že i tu Ivu Adamcovou máte ve svém osudu. Takže ona to musí říkat, aby vám dala tu nabídku na stříbrném tácu – jestli si to vyberete a všimnete si toho anebo ne. Teprve tehdy, až zažijete takové ty údivy v tom osudu, kdy se ze dne na den druhý člověk úplně změní a reaguje úplně jinak.

Chci vás ještě upozornit na jednu past, která na vás čeká. Lidé teď píší, už se jim to děje a nejsou si jisti sami sebou. Je jedna hmota planety a v ní je jeden duch. oplodnil matku a čeká se na jistý čas, kdy uzraje první Božský syn a narodí se – to znamená narodí se člověk, který nemá odpory. A v této době se rodí jisté množství těchto lidí.

Do té doby žijete v trojnosti, máte duši, která si možná někdy (podle toho, jak je nastaveno vaše DNA) pamatuje na své jednotlivé inkarnace. To se pak vidí samo, nemělo by se do toho štourat. Někteří, co štourali, si pak samozřejmě vytvořili odpory a pak si to odžívali. Vše je dobře, vše je nastavené v DNA, vy to moc dobře víte. O tom teď ale nechci mluvit, chci mluvit o něčem jiném.

Do této doby jste považovali své jednotlivé zkušenostní hmoty, těch 500 propojených oblečků, za vaše životy. Ale najednou se dostáváte do doby, kdy se vám otevírá třetí oko. A vy se začínáte oddalovat od trojnosti, protože najednou zjistíte, že vy jste Bůh. Dostanete se do stavu tohoto pravého panáčka, který má tělo, které nemá odpory.

A naplníte se sami sebou. To znamená, že bytost jenom žije v hmotě a ví, že není tou hmotou, že je nesmrtelná. Hmota, ve které žijete, neběsní, je klid. A tehdy, těsně před tím, než se toto stane, začnete mít podivné stavy: Začne se vám zdát, že jste třeba byli Kristem. Teď jste vyvalení: ty joo, to je asi ego... Pozor, někdo se chytí: Tak jo, já jsem byl Kristem. A pozor, když to někde vykládá ...

Já vám to vysvětlím: vy jste byli vším. Ve stavu Boha pak zjistíte, že jste byli původním Bohem, který tady vždy, už od začátku v té třetí dimenzi, byl. A že jste hráli všechno. Jo, i Adamcovou. Vy jste hráli úplně všechno. Vy jste hráli všechny ty role, které tady byly. A nejenom teď v této době, kdy tu žijete, ale i všechny ostatní které kdy existovaly. Je jeden jediný Bůh, kterým jste. A o tom je pak ta vyšší dimenze, když už pak můžete přeskakovat na ty jednotlivé planety. Ale tam už nikdo s nikým nebojuje, tam už je Božství a tvoří se. Ale v této době se lidem zdá, že byli různí svatí. Ano, to byli, tam to vědomí jde. Ale to ego ještě spolupracuje s hmotou a hází vám tyto obrazy. A vy se různě chytáte: buď, že jste blázni, že to nemůže být pravda a začnete o sobě pochybovat. Nebo pycha – ty joooo, já byl svatý Tomáš!

Už jste přišli určitě i na to, co řekl Kristus Tomášovi: Já jsem Bůh. Ano. Jste to vy všichni. Existuje jen jeden jediný Bůh. Ti, co to pochopí, už nikdy nemohou ubližovat druhému Bohu, protože jejich vlastní Božství je i v té druhé osobě.

A toto je podstata a změna vědomí na Božské. Takže prosím vás – až budete mít sny, že jste cokoliv, co tady třeba byla nějaká postava... ano, je to tak. Ale nedejte se zmást. Ego má někdy ještě sílu zasáhnout v trojnosti na kraji této vrstvy. Přehlížejte to, nevyprávějte to svým bližním, hlavně ne psychiatrům, bacha na to.

Takže tady bude končit vaše trojnost, ta byla nastavená jenom pro tu hru, kdy vám bylo předkládáno, že jste hmotou. Ale vy jste jí samozřejmě skákali na lep – alespoň vidíte, jaká je to důležitá doba. Toto je jedno z nejdůležitějších období, které kdy naše planeta dosud prožila. Ostatní planety na nás tady čekají. Na nich je spousta bytostí, které se obrovsky radují z toho, že přicházíme, protože jsme spolupracující. Jakmile planeta překročí tuto hranici, tak jsme spolupracující. Spoustu dětí nám přišlo naproti, i já jsem jedním z těch dětí. A abych se dostala do pozice Ivy, tak jsem si musela obléknout kabát Ivy už v roce 1959 a prožít si v té Ivě určitě množství odporů, které mě sem pustily.

A pozor – když odporů, tak myšlenek, vizí, plateb, a i her, se kterými já bych už nikdy nesouhlasila. Já jsem si jen pamatovala cestu zpátky a věděla jsem, že do té doby musím mlčet. Ale protože jsem se uvolila vrátit se sem do pozice Ivy, tak jsem si na sebe v tom kabátku vzala i spoustu věcí – protože tu nejste nikdy sami. Vzala jsem si na sebe i to, že prozkouším své okolí. A samozřejmě že udělám některé věci. V té době jsem už věděla, že Já jsem Bůh, a už bych neudělala některé činy, které jsem udělala, tak jsem zažívala zvláštní stavy. Možná si vzpomenete, že se vám to někdy stalo, jestli jste jedním z těch dětí, které se sem musely narodit na tuto přechodovou dobu – vy všichni jste se sem chtěli ponořit, abyste pokračovali. Byla jsem tehdy vždy vymístěna – koukala jsem nad tělem, a to tělo udělalo věc, kterou já už bych nikdy neudělala. A nemohla jsem nic dělat, protože jsem souhlasila se do toho ponořit. A to bylo velmi zvláštní. Kdo by nevěděl, oč jde, tak by si skutečně mohl myslet, že blbne a že se dostane k psychiatrovi... nee, pokud byste měli někdy takovéto stavy, nebojte se toho, není to vůbec nic špatného. Je to vždy nastaveno pro vás, abyste viděli, že něco ještě musíte těm druhým zahrát.

Byla jsem velkou zkouškou i pro mé děti. Minulý týden jsem třeba vyprávěla v Ulitě, jak miluju všechnu práci, i mytí nádobí – ale já ho myju úplně blbě. A to už jsem ten

hrnec sledovala jak pod mikroskopem, no nic jsem neviděla, bylo to třeba za uchem... A Péťa jde pro hrnec: „No mami, podíveeej!“ Tam je prozkoušena ta druhá strana, jestli třeba začne kritizovat. A já jsem se pak tajně řehtala – kdybych si to vyčítala, už se blokuju. Ne. Já jsem věděla, to bylo jen na prozkoušení, bylo to tak udivující... Zažili jste to někdy? Ať se snažíte, jak se snažíte, vždycky to dopadne tak, že ten druhý je nespokojený, něco na tom najde. To je super. Musíte být v pozici, že je to super. To je jeho odpor. Vy tam ten svůj nedávejte. Nikdy. Vyplatí se to. Kdybyste odporovali, bylo by složitější se z toho vymanit. Nezapomeňte na to.

„Ivanko, ráda bych se zeptala, jak mám zklidnit dítě, které vidí duchy. Je to holčička ve škole. Snažila jsem se jí zklidnit, říkala jsem jí, že se jich nesmí bát. Ona ale řekla, že to nejde, protože jí ubližují, štípou jí.“

Už moc dobře víte, že to dělá hmota jejího těla. Projektuje to, co ví že dítě – ten jedinec – odmítá. Já vím, že je těžké vysvětlit té holčičce, že si to dělá ona sama. Musíte opatrně. Snažte se jí alespoň nějakou oklikou vysvětlit, že to, co bude odmítat, tak to se jí bude dít. Protože se tady přesně to musíme naučit – naučit se neodmítat nic.

Satan skutečně nabírá na síle, začíná křeč hmoty planety. Takže jistě zažíváte sami – šílená nervozita, každý útočí jakýmkoli způsobem, vy musíte jen projít a se vším nitrem souhlasit. Musíte, jinak neprojdete. A pak si to lehne. Tato doba je hodně náročná.

Já jsem nedávno vyprávěla docela dramatický příběh matky, která mi psala. Její dcera, dnes už dospělá, byla v dětství zneužívaná otcem. Ta dcera sice tvrdí, že už svému otci to zneužívání odpustila, ale přesto se s ním ještě odmítá sejít, že neuběhla ještě dost dlouhá doba, aby ho mohla přijmout. A protože je teď samozřejmě nastavena zkouška pokory – přijetí všeho, a protože se ta dcera odmítá s otcem sejít, tak každou noc má živý sen. Ten otec přichází a zneužívá jí znovu. Už se dostala i na psychiatrii. A ta maminka se ptala: „Ivanko, jakým způsobem se z toho dostat?“ Je jediná cesta, vy jí znáte. Pokorou. A je to strašně těžké. Ta dcera se z toho dostane jediné tak, že až bude mít v noci živý sen, ten člověk přichází, tak ona kývne. Bude souhlasit, bude jí to lhostejné. A to je hodně těžký... Jakmile to dokáže, už se jí to nikdy nebude zdát. Vy moc dobře víte, jaká je realita.

Dnes jsem o tom vyprávěla. Hmota zkouší, straší. Ale ti lidé neví, že to je jejich vlastní bytost. Vám tyto strachy projektuje vaše hmotné tělo, aby vás udrželo v pozici hmoty. Takže zklidňovat a zklidňovat. Jít krok za krokem. Možná večer jí vyprávět pohádky, snažit se jí rozesmát. A hlavně bych jí vysvětlila, že dokud se toho bude bát a bude to odmítat, tak se jí to bude dít. A že ona musí být tak silná, aby se nebála ničeho. Samozřejmě ego ví, že nestačí dělat jenom bububu. Ten Satan umí neuvěřitelné věci – zvedne se vám třeba peřina v posteli do pravého úhlu. Nebo vás táhne na prostěradle, je to jak živé. Ale máte to v sobě, to dělá vaše tělo. A jakmile kývnete, že je vám to jedno, jste na takovém tom bodě: Tak si dělej, co chceš – v tu chvíli přijde obrovská blaženost – vaše Božství zvítězí. Klid na vás hodí to, co skutečně jste. Tahle blaženost jste vy.

Ti, co čekali na samádhi, nevěděli. Oni pořád se vztahovali k někomu jinému, zastavovali myšlenky – to je pozice jogínů. Pak vám dojde, že ten Bůh jste vy sami. A že to, co tam svítí, ta blaženost to je vaše skutečná realita. A to, co se k tomu vzpínalo,

byla ta hmota, která se tím vlastně oddělovala. Dojdete k tomu jenom v praxi, v běžném životě, jakoukoli pokorou. Buďte trpělivá, vyplatí se to. Vysvětlujte, povídejte. Klidně to i zlehčujte. Zasmějte se. Vyprávějte jí třeba svůj stav, kdy jste se v noci něčeho bála. Ten satan ví, moc dobře ví, čeho se obáváte. A tak toho využije. Přesně to na vás zahraje, aby vás zase dostal na kolena. Tak se nedejte. To stačí.

Tak ještě se vás chci zeptat, jestli máte nějaký dotaz, který byste na mě chtěli zavolat? Pokud nemáte, tak už budeme končit. Mnozí jedete také daleko, nás s Janičkou čekají také ještě 4 hodiny cesty. A tak se vás chci zeptat – chcete se ještě na něco zeptat? Máte něco na srdci nebo na jazyku? Povídejte.

Dotaz na anorexii:

První odpor hmoty je, že ten člověk není spokojený sám se sebou. On chce být jiný. To je obrovský poryv. Dřív to nebylo v takové míře, jako je to v této době, teď je toho velké množství, protože ta hmota nabrala obrovskou sílu. Ten Tady vidíte, jak je ta projekce těla silná: Vy vidíte, jak je strašně hubený, skoro potažený kostlivec. A on se vidí tlustý. Ty oči projektují úplně něco jiného. Ono je jedno, jestli máte anorexii nebo stav bulimický. Tam jde o závislosti.

Já jsem se nedávno setkala s anorektičkou, která mi říkala: „Já už jsem chtěla jíst, já už jsem tak strašně chtěla jíst. Ale když se najím, tak mám strašný bolesti.“ Vidíte ten diktát? Zkuste si představit: když budete nespokojení, to je blokáce na jedničce. Jste pesimističtí, začnete brát drogy, abyste zapomněli na ty své nespokojenosti. Odtlačíte to tou drogou. To tělo si na to zvykne a teď vám pořád nutí ty blaženosti, které tam zažíváte.

Anorektička, když se nenají, tak je blažená, že bude štíhlá. Když se nají, má pocity výčitek, myslí si, že bude tlustá. Pořád se pozoruje, kde je špatná. Bulimička zažívá dvoje blaženosti. Ona se nají, tam si vychutná to jídlo – a pak se raduje, když to vyzvrací. Tělo vlastně odmítá to jídlo, aby byla štíhlá. To je u anorexie i u bulimie. A pořád je to prvotní blok, že je špatná, že není taková, jaká by si přála. Slyšíte to v tom? Nepřijímá sama sebe takovou, jaká je.

A teď – To tělo se dostává do stavu nadvlády: Ona by se už dávno ráda najedla, už chce, už ví, že je jí špatně a že je to cesta do pekel. Jenže to tělo – tak jak u toho zdrogovaného člověka si vynucuje drogu, tak u ní si vynucuje bolesti, tedy jakoby abstraktem – ten stav nejedení. Tady skutečně vládne tělo. Je to v programu. Už je nastavené, jestli se z toho dostane, nebo ne.

Měli byste pracovat na tom, abyste tu holčinu naučili mít se ráda takovou, jaká je. Každý jsme nějaký. A to je hodně složitá a zdlouhavá cesta. U vás je to v rodině nastavené. Vy v pozici maminky proto, abyste se uměla "vzdát" svého dítěte. A bez bolesti, lítosti, kritik jenom skutečně projít tu cestu vedle ní. A pomoci jí všemožně k tomu, aby se přijímala jaká je, abyste zapracovali. Ten člověk vás skutečně potřebuje, abyste ho podržela. Je už nastavené, jak to dopadne, tím si buďte jítá. Tam zmírníte své odpory, lítosti, vyhlížení starostí dopředu... Jen krok za krokem, hodinu za hodinou budete pracovat na tom, abyste jí naučila, aby milovala sebe takovou, jaká je. Chválit za každý úspěch, za každou drobnost.

Tady to je stav egoismu tento odpor – ona si jde za svým cílem i s tím, že to demoluje ostatní jedince. Sama je z toho ale také zbořená, protože vidí, že to skutečně vede do pekla.

Vy jste zúčastněná skupina – musíte to přijmout napřed vy všichni okolo, abyste se vyučili v tom, co jste si nabrali ve svém osudu. Pak teprve se může osvobodovat ona. Napřed odbourat své odpory, odpory veškerého okolí a jen mechanicky pracovat svým tělem jako nástrojem ku pomoci tomu svému dítěti. To stačí. Držím vám palce. Vy už moc dobře vnímáte při těchto všech vašich osudových věcech, ať už se týkají dětí, partnerů, rodin, že když tím projdete a zvládnete to, jak to bylo dobře. Protože jste najednou posílení. Vidíte, jak vám to pomohlo. Jak vnímáte jiné hodnoty v tom svém životě okolo.

Máme sousedy, jejich mladí nemohli dlouho mít dítě. Teprve asi po třetím umělém oplodnění ta mladá žena otěhotněla a narodil se jim krásný chlapeček. Ale měl nožičku jakoby přitlačenou nártem, ta nožička byla samozřejmě slabší. A bylo nutné, aby to dítě mělo dlouhodobě, asi rok, obě nohy v sádře, aby se to srovnalo. Na tom klukovi dnes není nic vidět.

Ale ta maminka probřečela první rok jeho života. Roky se snažila otěhotnět. Já jí vždy domlouvala: „Nebrečte, to nic není. Kluk je zdravý, je to jen na rok, to vydržíte.“

Co si prožila, to si nedovedete představit. Po létech mi pak vyprávěla: „Já jsem třeba jela trolejbusem, to moje miminko tam leželo, obě nohy v sádře. A najednou šel okolo kluk a říká na celý ten trolejbus: „No co to je za mámu, za krávu, že zlomí dítěti obě nohy!“ A teď jsem viděla, jak celý ten trolejbus na mě valí oči, jaká jsem kráva... to bylo neskutečný...“

A já jsem jí v téhle hrůze říkala: „To je dobrý, Kačko. Ještě se vám narodí holčička.“ A opravdu pak za rok otěhotněla, bez umělého oplodnění. A pak, jednou, mi říkala: „Ať o tom přemýšlím, jak o tom přemýšlím – vy jste měla fakt pravdu. Já jsem se s tím naším klukem naučila tak neskutečný věci! Já jsem viděla úplně jiné hodnoty před tím, než vidím dnes. To je neuvěřitelný. Já jsem si toho v tu chvíli nevážila. Jé, jak to bylo super, že jsem to všechno prožila. A ta malá nám dnes opravdu vynahrazuje všechno to, co jsme s tím prvním miminkem do toho roku neměli. Ale to nevádí, já jsem neskutečně jiný člověk“

Děkujte. Když si to dokážete uvědomit a poděkovat i za tu největší mizérii, jaká je, ucítíte najednou, jak když se vám z těla zvedne závaží. Můžete se nadechnout, jste lehký. Waaaaauuu. Do hodiny, do druhého dne je vše jinak. A to vám moc přeju. Loučím se s vámi. Držte se.